

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ

Члан 1.

У Закону о култури („Службени гласник РС”, број 72/) у члану 1. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Појединачне области културе, регулисаће се посебним законима.”

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Република Србија стара се о остваривању општег интереса у култури и о спровођењу културне политике као скупа циљева и мера подстицања културног развоја који се заснива на следећим начелима:

- 1) очување културног и историјског наслеђа;
- 2) слобода изражавања у културном и уметничком стваралаштву;
- 3) подстицање културног и уметничког стваралаштва;
- 4) отвореност и доступност културних садржаја;
- 5) уважавање културних и демократских вредности локалне, регионалне, националне, европске и светске традиције и културне разноликости и интеркултурног дијалога;
- 6) интегрисање културног развоја у социо-економски и политички дугорочни развој демократског друштва;
- 7) демократичност културне политике;
- 8) равноправност субјеката у оснивању установа и других правних лица у култури и равноправност у раду свих установа и других субјеката у култури;
- 9) децентрализација у одлучивању, организовању и финансирању културних делатности у складу са културном политиком;
- 10) аутономија субјеката у култури;
- 11) подстицање одрживог развоја културне средине као интегралног дела животне средине.”

Члан 3.

У члану 6. став 1. тачка 1) после речи: „интензиван” додаје се реч: „континуиран”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) стварање услова за развој и подстицање савременог културног и уметничког стваралаштва;”

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) очување, прикупљање, истраживање, проучавање, заштиту, коришћење и представљање културног наслеђа;”

После тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) обезбеђивање услова за доступност културних садржаја;”

Тачка 10) мења се и гласи:

„10) подстицање, унапређење и стварање услова за развој међународне културне сарадње;”

После тачке 10) додају се тач. 10а) и 10б) које гласе:

„10а) стварање услова за слободан проток и размену културних израза и садржаја;

10б) подстицање иновативности и креативности у култури;”

У тачки 12) реч: „ширење” замењују се речју: „спровођење”.

У тачки 13) запета и речи: „нарочито информационих технологија и дигитализације” бришу се.

После тачке 13) додаје се тачка 13а) која гласи:

„13а) подстицање процеса дигитализације и развоја дигиталне истраживачке инфраструктуре у области заштите културног наслеђа и уметности;”

Тачка 15) мења се и гласи:

„15) изградња и унапређење јединственог информационог система у области заштите културног наслеђа;”

После тачке 15) додаје се тачка 15а) која гласи:

„15а) изградња и унапређење мреже установа у области заштите културног наслеђа;”

Тачка 21) мења се и гласи:

„21) регулисање и подстицање тржишта уметничких дела, спонзорисања, меценарства и донаторства у култури;”

После тачке 21) додају се тач. 21а), 21б) и 21в) које гласе:

„21а) подстицање развоја креативних индустрија;

21б) подстицање културног и уметничког стваралаштва друштвено осетљивих група;

21в) подстицање међуресорне сарадње институција културе са релевантним чиниоцима из других области (туризам, наука, економија и т.сл.);”

У ставу 2. после речи: „Србије,” додају се речи: „аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе”.

Члан 4.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

Културном делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови нарочито у следећим областима:

- 1) књижевност (стваралаштво, преводилаштво);
- 2) музика (стваралаштво, продукција, интерпретација);
- 3) ликовне, примењене, визуелне уметности, дизајн и архитектура;
- 4) позоришна уметност (стваралаштво, продукција и интерпретација);
- 5) уметничка игра – класичан балет, народна игра, савремена игра (стваралаштво, продукција и интерпретација);

- 6) филмска уметност и остало аудио-визуелно стваралаштво;
- 7) дигитално стваралаштво и мултимедији;
- 8) остала извођења културних програма и културних садржаја (мјузикл, циркус, пантомима, улична уметност и сл.).
- 9) откривање, прикупљање, истраживање, заштита, проучавање, очување, коришћење и представљање културног наслеђа;
- 10) библиотечко-информационе делатности;
- 11) научноистраживачке и едукативне делатности у култури;
- 12) менаџмент у култури;

Уметничком делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови у областима из става 1. тач. 1)-8) овог члана.”

Члан 5.

У члану 10. став 1. мења се и гласи:

„Средства за финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката, као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у појединим областима културне делатности, обезбеђују се у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине и буџету јединице локалне самоуправе, а додељују се у складу са прописима којима се уређује контрола државне помоћи и другим законима.”

Члан 6.

Члан 11. мења се и гласи:

„Члан 11.

Финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, врши се на основу јавног конкурса, ако овим законом није друкчије одређено.

Конкурси из става 1. овог члана расписују се за сваку наредну буџетску годину најкасније 30 дана од дана усвајања буџета за наредну годину.”

Члан 7.

Члан 14. брише се.

Члан 8.

У члану 16. став 2. тачка 2) алинеја прва, речи: „културних добара” замењују се речима: „културног наслеђа”.

У тачки 3) алинеја друга мења се и гласи:

„- ликовне уметности, примењене уметности, визуелне уметности, дизајн и архитектура,”

У тачки 3) алинеја четврта, речи: „драмско стваралаштво (писци, редитељи, глумци)”, замењују се речима: „позоришна уметност, филмска уметност и уметничка игра”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) једног члана из области заштите културног наслеђа на предлог удружења из области заштите културног наслеђа;”.

Тачка 6) мења се и гласи:

„6) једног члана Универзитета уметности, на предлог Савета универзитета уметности;

После тачке 6) додаје се тачка 6а) која гласи:

„6а) једног члана универзитета, на предлог Конференције универзитета Србије;”

У ставу 3. тачка 4) мења се и гласи:

„4) Министарство одређује удружење које спроводи поступак избора представника удружења из области заштите културног наслеђа;”.

Тач. 5) и 6) мењају се и гласе:

„5) Надлежни органи Српске академије наука и уметности предлажу своје кандидате

6) Надлежни органи Универзитета уметности предлажу свог кандидата;”.

После тачке 6) додаје се тачка 6а) која гласи:

„6а) Надлежни органи уметности предлажу свог кандидата;”.

Члан 9.

У члану 17. став 1. тачка 4) речи: „учествује у изради” замењују се речима: „разматра и даје мишљење о предлогу”.

После тачке 6) додаје се тачка 6а) која гласи:

„6а) даје мишљење у поступку доделе награде за подстицање културног стваралаштва;”.

Члан 10.

У члану 18. после става 2. додају се ст. 3-5, који гласе:

„Средства за рад Савета обезбеђују се у буџету Републике.

Чланови Савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине.

Услове за обављање стручних, административно-техничких и информатичких послова за потребе Савета обезбеђује Народна скупштина.”.

Члан 11.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

У области заштите културног наслеђа Влада оснива централне установе заштите према врсти културног наслеђа. Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе оснива установе заштите за територију аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Установе из става 1. овог члана оснивају се у складу са утврђеним јединственим системом мреже усанова.

Влада може изузетно од става 1. овог члана основати установу заштите за територију више јединица локалне самоуправе.

Актом о оснивању установе заштите за територију више јединица локалне самоуправе, осим општих одредаба предвиђених законом, уређује се посебно:

- 1) територија за коју установе обављају послове заштите културног наслеђа;
- 2) обавезе органа локалне самоуправе за чију територију се оснива установа заштите;
- 3) начин финансирања текућих расхода и издатака;
- 4) начин финансирања програма и послова заштите које установе обављају на територији за коју су основане.

Јединице локалне самоуправе на чијим територијама установа заштите из става 3. овог члана обавља послове заштите, међусобно закључују уговор о финансирању текућих расхода и издатака и програма и послова заштите.

Оснивачка права над установама заштите које су основане за територију више јединица локалне самоуправе Влада може пренети на јединицу локалне самоуправе ако су испуњени услови из члана 27. став 1. овог закона.

Јединствени систем мреже установа из става 2. овог члана, прописује министар.”

Члан 12.

После члана 25. додаје се члан 25а, који гласи:

„Члан 25а.

Обавеза установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе је да својим радом допринесу очувању, истраживању, проучавању, представљању, прикупљању и подстицању домаћег културног и уметничког наслеђа као и домаћег културног и уметничког савременог стваралаштва.”

Члан 13.

У члану 26. став 2. тачка 7) реч: „лице” замењују се речима: „име и презиме и матични број лица”.

Члан 14.

У члану 32. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Лични подаци из централне евиденције из става 1. су: име и матични број директора установе и датум његовог именовања и име и матични број заступника и границе његовог овлашћења.”

Члан 15.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Директор установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина односно јединица локалне самоуправе, именује се на основу претходно спроведеног јавног конкурса, на период од четири године и може бити поново именован.

Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује и спроводи управни одбор установе.

Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује се 60 дана пре истека мандата директора.

Јавни конкурс из става 1. овог члана објављује се на сајту Националне службе за запошљавање и у најмање једним дневним новинама које се дистрибуирају на целој територији Републике.

Рок за подношење пријава на јавни конкурс не може бити краћи од осам ни дужи од петнаест дана од дана оглашавања јавног конкурса. Неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве и пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, управни одбор одбацује закључком против кога се може изјавити посебна жалба оснивачу у року од три дана од дана достављања закључка. Када је оснивач Република Србија, жалба се доставља Министарству.

Жалба из става 5. овог члана не задржава извршење закључка.

Управни одбор установе обавља разговор са кандидатима који испуњавају услове из конкурса и у року од 30 дана од дана завршетка јавног конкурса доставља оснивачу образложени предлог листе кандидата (у даљем тексту: Листа). Листа садржи мишљење управног одбора о стручним и организационим способностима сваког кандидата и записник о обављеном разговору.

Оснивач именује директора установе са Листе.

Када је оснивач Република Србија, Листа се доставља Министарству. Министарство предлаже Влади кандидата за директора са Листе.

Ако Министарство не прихвати предлоге са Листе дужно је да о разлозима за то обавести Владу.

Јавни конкурс није успео ако управни одбор утврди да нема кандидата који испуњава услове да уђе у изборни поступак о чему је дужан да обавести оснивача, односно уколико оснивач не именује директора установе са Листе.

У случају установе за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, национални савет националне мањине даје мишљење у поступку именовања директора.

У случају преношења оснивачких права на национални савет националне мањине у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права утврђује се начин учешћа националног савета у поступку именовања директора.

Члан 16.

У члану 36. став 1. мења се и гласи:

„Кандидати за директоре установа морају имати високо образовање и најмање пет године радног искуства у струци. Остали услови за избор кандидата за директора установе утврђују се статутом установе.”

Члан 17.

У члану 37. после става 2. додају се ст. 3 и 4, који гласе:

„Вршилац дужности директора мора да испуњава услове за избор кандидата за директора из члана 36. став 1. овог закона.

Вршилац дужности директора има сва права, обавезе и овлашћење директора.”

Члан 18.

У члану 42. став 2. речи: „Најмање једна половина” замењују се речима: „Најмање један од”.

После става 7. додаје се нови став 8. који гласи:

„У случају спречености председника управног одбора, седницу управног одбора може заказати и њој председавати, најстарији члан управног одбора.”.

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 19.

После члана 44. додаје се члан 44а који гласи:

„Престанак дужности члана управног одбора

Члан 44а.

Дужност члана управног одбора установе престаје истеком мандата и разрешењем.

Оснивач установе разрешиће члана управног одбора пре истека мандата:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако обавља дужност супротно одредбама закона;
- 3) ако је против њега покренут кривични поступак за дело које га чини недостојним за обављање дужности члана управног одбора, односно ако је правноснажном судском одлуком осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање дужности члана управног одбора установе;
- 4) ако је то потребно у циљу спречавања наступања штетних последица по установу, као и спречавања отежаног функционисања установе;
- 5) из других разлога утврђених законом или статутом установе.”.

Члан 20.

У члану 46. после става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„У случају спречености председника надзорног одбора, седницу надзорног одбора може заказати и њој председавати, најстарији члан надзорног одбора.”.

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 21.

После члана 48. додаје се члан 48а, који гласи:

„Престанак дужности члана надзорног одбора

члан 48а.

Дужност члана надзорног одбора установе престаје истеком мандата и разрешењем.

Оснивач установе разрешиће члана надзорног одбора пре истека мандата:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако обавља дужност супротно одредбама закона;
- 3) ако је против њега покренут кривични поступак за дело које га чини недостојним за обављање дужности члана надзорног одбора, односно ако је правноснажном судском одлуком осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање дужности члана надзорног одбора установе;
- 4) ако је то потребно у циљу спречавања наступања штетних последица по установу, као и спречавања отежаног функционисања установе;
- 5) из других разлога утврђених законом или статутом установе.”.

Члан 22.

У члану 49. став 1. речи: „може образовати” замењују се речју: „образује”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„У састав уметничког, програмског, односно стручног савета бирају се лица од високог уметничког и стручног интегритета и ауторитета.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 23.

Члан 50. брише се.

Члан 24.

Члан 52. брише се.

Члан 25.

Члан 53. брише се.

Члан 26.

Члан 54. брише се.

Члан 27.

После члана 55. додају се чл. 55а и 55б, који гласе:

Члан 55а

Репрезентативна уметничка удружења у култури, могу се утврдити за следећа подручја културе:

- 1) књижевно стваралаштво;
- 2) књижевно преводилаштво;
- 3) музичко стваралаштво;
- 4) музичка интерпретација;
- 5) ликовна уметност;
- 6) примењена и визуелна уметност, дизајн и уметничка фотографија;
- 7) филмска уметност и аудио визуелно стваралаштво;
- 8) позоришна уметност-сценско стваралаштво и интерпретација;
- 9) опера, музичко сценско стваралаштво и интерпретација;
- 10) уметничка игра (класичан балет, народна игра и савремена игра);
- 11) дигитално стваралаштво и мултимедија;
- 12) архитектура;
- 13) превођење стручних и научних текстова;
- 14) извођење музичких, говорних, артистичких и сценских културних програма.

Члан 55б

Репрезентативна удружења у култури, могу се утврдити за следећа подручја културе:

- 1) истраживање, заштита, коришћење, прикупљање и представљање непокретног културног наслеђа;

2) истраживање, заштита, коришћење, прикупљање и представљање покретног културног наслеђа;

3) истраживање, заштита, коришћење, прикупљање и представљање нематеријалног културног наслеђа;

4) филмске и телевизијске делатности;

5) научноистраживачка и едукативна делатност у култури;

6) библиотечко-информациона делатност;

7) издаваштво;

8) менаџмент у култури;

9) продукција културних програма и дела;

10) стручна сарадња у уметничким делатностима и делатностима у области културног наслеђа.

Члан 28.

Члан 56. мења се и гласи:

„Уколико у једном подручју културе наведеном у члану 55а и 55б овог закона постоји више регистрованих удружења, статус репрезентативног удружења у култури за територију Републике Србије (у даљем тексту: репрезентативно удружење у култури), на предлог Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури, за највише два удружења решењем утврђује министар.

Једно репрезентативно удружење може имати репрезентативност за више подручја културе ако за то испуњава услове утврђене у акту из става 4. овог члана.

Регистар репрезентативних удружења у култури води Министарство.

Састав и начин рада комисије из става 1. овог члана као и ближе услове и начин утврђивања и престанка статуса репрезентативног удружења у култури, прописује министар.

Решење из става 1. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 29.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

Удружење у култури које је, у складу са овим законом, стекло статус репрезентативног удружења у култури, у назив удружења уноси и ознаку: „репрезентативно удружење у култури”.

Удружење у култури које је стекло статус репрезентативног удружења у култури може тај статус изгубити на начин на који је стечен решењем министра, ако престане да испуњава услове потребне за стицање репрезентативности утврђене прописом из члана 56. став 4. овог закона, као и ако послове поверене овим законом не обавља или их обавља супротно закону.”

Члан 30.

У члану 58. став 1. речи „8. став 1. тач. 3-8.” замењује се бројем: „55а”.

У ставу 2. речи: „или другу”, бришу се.

Члан 31.

Члан 59. мења се и гласи:

„Члан 59.

„Самостални стручњак у култури јесте физичко лице које самостално у виду занимања, обавља послове из члана 55б овог закона и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља делатност у области културе.

У обављању делатности из става 1. овог члана, уз лично име, може се користити ознака „самостални стручњак у култури”.

Члан 32.

У члану 60 став 2. речи: „уметничку или другу”, бришу се.

Члан 33.

У члану 61. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) ако има решење о утврђивању статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе из члана 62. овог закона.”.

Члан 34.

Члан 62. мења се и гласи:

„Члан 62.

По захтевима лица за утврђивање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, репрезентативна удружења доносе решења за културно подручје за које су уписана у регистар репрезентативних удружења у култури у смислу члана 56. овог закона.

Ближе услове, мерила и критеријуме, као и поступак по захтевима лица за утврђивање статуса лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, као и поступак провере испуњености услова из члана 61. овог закона за лица која су уписана у евиденцију лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе за четворогодишњи период, за све области културних делатности на предлог репрезентативних удружења, прописује министар.

Лице које је уписано у евиденцију лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, ослобађа се од обавезе доказивања испуњености услова из става 2. овог члана, када напуни 30 година стажа осигурања (мушкарци), односно 25 година стажа осигурања (жене).

Лични подаци о лицима из става 2. су: име и презиме, јединствени матични број грађана, пол, датум рођења, место и општина рођења, адреса, место и општина становања и контакт телефон.”.

Члан 35.

У члану 63. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„У Евиденцију из става 1. уписује се:

- 1) редни број уписа;
- 2) презиме (име једног родитеља) и име лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;
- 3) датум и место рођења, општина, држављанство;
- 4) пребивалиште, адреса и број телефона;

5) делатност лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;

6) датум почетка самосталног обављања делатности и број акта о утврђивању статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;

7) датум престанка обављања делатности;

8) подаци о испуњености услова прописаних чланом 61. став 1. овог закона, за стицање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;

9) промена података;

10) датум уписа;

11) напомена.”

Члан 36.

У члану 67. после става 2. додају се ст. 3-6, који гласе:

„Репрезентативна удружења сачињавају годишњи програм рада на основу кога се врши финансирање поверених послова, водећи рачуна о броју лица за које се води евиденција, потребном броју извршилаца и другим материјално-техничким и текућим расходима и издацима за вршење поверених послова.

Сагласност на годишњи програм рада репрезентативних удружења даје Министарство.

Министарство закључује са репрезентативним удружењем годишњи уговор о финансирању вршења поверених послова.

Исплата средстава из буџета Републике Србије врши се на основу решења о преносу средстава.”.

Члан 37.

Члан 69. брише се.

Члан 38.

У члану 70. став 1. мења се и гласи:

„Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе за лице које је стекло статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе, врши се у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.”

Члан 39.

У члану 71. речи: „буџету Републике Србије,” бришу се.

Члан 40.

У члану 74. став 1. речи: „Културни програми установа” замењују се речју: „установе”.

У ставу 4. број „1.” замењује се бројем „20”.

Члан 41.

У члану 75. став 1. после речи: „програма,” додаје се запета и речи: „текући расходи и издаци”.

После става 4. додају се ст. 5 и 6, који гласе:

„Установа је дужна да наменски користи пренета финансијска средства и поднесе извештај о реализацији културних програма и пројеката у року од 30 дана по завршетку програма, односно пројекта за који су додељена буџетска средства са доказима о наменском коришћењу финансијских средстава.

Извештај из става 5. овог члана саставни је део документације којом корисници правдају наменски утрошена средства.”.

Члан 42.

Члан 76. мења се и гласи:

„Најмање једном годишње Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе расписују јавне конкурсе ради прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури.

Право учешћа на конкурсима имају установе, уметничка и друга удружења регистрована за обављање делатности културе, као и други субјекти у култури, осим установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и који се финансирају сходно члану 74. овог закона, те не могу учествовати у конкурсима које расписују њихови оснивачи.

Право учешћа на конкурсима који су намењени очувању и промоцији српске културе у иностранству имају установе, удружења и други субјекти у култури регистровани за обављање културних делатности у иностранству.

О избору пројеката по расписаном јавном конкурсима одлучује стручна комисија коју образује орган који расписује конкурс (у даљем тексту: Комисија).

Чланови Комисије се бирају из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури посебно за сваку област културне делатности која је предмет конкурса.

Средства за рад Комисија обезбеђују се у буџету Републике, односно аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Висину накнаде за рад чланова Комисије утврђује министар, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са расположивим средствима у буџету.

Са изабраним подносиоцима пројеката закључују се уговори о њиховом финансирању, односно суфинансирању.

Исплата средстава из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе, врши се на основу решења о преносу средстава.

Министарство, орган аутономне покрајине и орган јединице локалне самоуправе могу закључивати уговоре о суфинансирању пројеката у култури и без јавног конкурса, ако се ради о изузетно значајном пројекту који није било могуће унапред планирати и уколико тај пројекат испуњава најмање три критеријума утврђена актом из става 12. овог члана, с тим да се за те намене може ангажовати највише до 25% на годишњем нивоу од укупне масе одобрених буџетских средстава из става 1. овог члана за текућу годину.

Средства за финансирање плаћања партиципације за међународне фондове, програме и пројекте који су у складу са потписаним међународним уговорима, суфинансирање и финансирање програма и пројеката који се спроводе у сарадњи са

међународним организацијама, суфинансирање и финансирање пројеката који проистичу из потписаних или потврђених међународних билатералних споразума, програма, протокола и меморандума о сарадњи у области културе и других међународних обавеза, обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Ближа мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе утврђује Влада.

Члан 43.

У члану 78. додаје се став 2. који гласи:

„Установа је дужна да најкасније до 15. марта текуће године, поднесе извештај о раду и извештај о финансијском пословању за претходну годину.”.

Члан 44.

Даном почетка примене овог закона, престаје да важи Уредба о ближим условима и начину доделе признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина („Службени гласник РС”, бр. 36/10).

Сва лица која су стекла право на доделу признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина у виду доживотног месечног новчаног примања до почетка примене овог закона, задржавају то право.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе.

II. Разлози за доношење закона

- Анализа садашњег стања

Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09) је на снази од септембра 2009. године, а почео је са применом у марту 2010. године. Пре његовог доношења област културе није била регулисана једним општим актом који би на системски начин регулисао основе на којима функционише наша културе. Закони који су престали са важењем доношењем Закона о култури су Закон о делатностима од општег интереса у области културе („Службени гласник РС”, бр. 49/92) и Закон о самосталном обављању уметничке или друге делатности у области културе („Службени гласник РС”, бр. 39/93 и 42/98), који су регулисали само одређене делове укупног културног система у нашој земљи. Након доношења Закона о култури донето је више подзаконских аката који произлазе из њега, којим су се на детаљан начин уредила одређена питања која су у основи регулисана овим законом.

Усвајањем Закона о култури и подзаконских аката који произлазе из њега, створени су предуслови за доношење других закона који су детаљно регулисали поједине области културе, а који су се морали заснивати на Закону у култури, чиме су створени законски предуслови за уједначену и самим тим, ефикасну регулацију целокупне области културе. Сходно томе, донети су следећи закони: Закон о задужбинама и фондацијама („Службени гласник РС”, бр. 88/10 и 99/11), Закон о библиотечко-информационој делатности („Службени гласник РС”, бр. 52/11), Закон о старој и реткој библиотечкој грађи („Службени гласник РС”, бр. 52/11) и Закон о обавезном примерку публикација („Службени гласник РС”, бр. 52/11), а у припреми је доношење Закона о архивској грађи и архивској служби.

- Проблеми које закон треба да реши

Након протеча више од четири године од дана почетка примене Закона о култури, а имајући у виду да је он био први акт општег карактера који је успоставио системске основе за функционисање наше културе, његова практична имплементација је искристалисала одређене проблеме у његовој примени. Ти проблеми се пре свега односе на:

- Питање утврђивања начела културног развоја, представља веома важан део закона јер тиме законодавац утврђује темељне поставке на којима се врши регулација области културе као дела друштвеног живота који је иначе тешко прецизно дефинисати. Набрајањем начела културног развоја уједно се указује на основне правце културне политике коју води наша држава и сугеришу решења која представљају крајњи циљ регулације ове области. Имајући у виду чињеницу карактера члана 3. Закона о култури чији су ефекти више начелног карактера него што имају директне импликације на вођење наше културне политике, у културној јавности су изношене примедбе да постојеће решење не утврђује на адекватан начин приоритете у постављању темељних праваца развоја наше културе и да је сходно томе, потребно извршити другачији редослед начела културног развоја водећи рачуна о приоритетима у овој области. Напомињемо да последице ових проблема нису такве природе да производе било какве штетне ефекте на грађане и на мала и средња

предузећа, али да некавалитетна поставка редоследа приоритета у развоју наше културе у овом закону може дугорочно да доведе до неразумевања темељних принципа у вођењу наше културне политике, чиме се код субјеката културе може створити конфузија у практичној примени овог закона.

- Питања утврђеног општег интереса у култури односе се на стварање основа за обезбеђивање буџетског финансирања одређених пројеката и програма у култури који у себи морају обухватати у том делу закона набројане елементе. У досадашњој примени Закона о култури показало се да утврђивање општег интереса у култури није било довољно јасно и у терминолошком и у садржинском смислу. То је стварало проблеме субјектима културе у пракси јер конкурси који су расписивани на нивоу Републике, покрајине и јединица локалне самоуправе за суфинансирање програма и пројеката у култури, због недоречености дела Закона у коме се дефинише општи интерес у култури, нису могли да покрију све културне активности које су важне за субјекте културе.

- Редифинисање појмова културних делатности и културних области, у предложеним изменама и допунама Закона о култури су последица критике једног дела културне јавности која сматра да су постојећа решења неадекватна и непримењива. Наиме, у Закону о култури се избегава директно дефинисање појма културе због његове апстрактности и сходно томе чињеници постојања великог броја различитих дефиниција. Због тога се приступило решењу по коме се не врши дефиниција овог појма, али тако што се у оквиру утврђивања садржине културе, набрајају различите културне области које чине овај појам. Постојеће решење у Закону није на адекватан начин рефлектовало савремен систем дефинисања културних области и делатности, што је довело до тога да многе области нису биле на адекватан начин третиране у закону (нпр. област народне игре, балета, аудио-визуелних делатности и сл.).

- Преиспитивање садржинских и формалних питања везаних за признање за врхунски допринос у култури директно произлази из искуства у примени овог института у пракси. Ова признања су се додељивала сваке године у процедури која је била јасно утврђена и са основним циљем да овим путем држава изрази захвалност оним културним ствараоцима који су својим вишегодишњим радом у култури заслужили ово признање. Како би се дао приоритет принципу објективности приликом предлагања кандидата за доделу овог признања, формирана је Комисија са идејом да је чине независни стручњаци који ће на најбољи начин формирати листу кандидата која ће бити најшире прихваћена у јавности. Томе треба додати да је додела овог признања подразумевала и новчани износ који добитници добијају до краја живота сваког месеца (због тога се у јавности ово признање третира као „национална пензија“). Ова чињеница је један од узрока због кога је додела признања за врхунски допринос у култури у практичној примени изгубила своју основну сврху и прешла на терен свакодневних расправа у јавности у контексту квалитета кандидата за ово признање. Временом, то је довело до потпуне девастације овог признања и претварања његовог значаја у потпуно супротном смеру у односу на првобитну намеру законодавца када је овај институт и уведен у наш правни систем.

- Национални савет за културу представља институт који је први пут уведен у наш систем доношењем Закона о култури, са основном идејом да он својим ауторитетом и то пре свега у саветодавној форми, помогне државним органима који се на било који начин баве културом, да донесу квалитетније и ефикасније мере у циљу побољшања функционисања овог система. Основни проблем који се везује за ово тело, односи се на адекватну заступљеност представника свих области културе у његовом чланству, што је због ширине и комплексности културних делатности јако тешко решити, нарочито имајући у виду жељу законодавца да ово тело не буде прегломазно и самим тим неефикасно.

Постојеће решење у досадашњем раду овог тела, је показало да неке области културе нису адекватно заступљене у његовом раду и да због тога ове делатности не могу да остваре неке своје циљеве. Поред тога, искуство у раду Националног савета за културу је показало да због недовољно прецизних овлашћења која су утврђена у закону, у пракси настају проблеми који су директна последица неразумевања надлежности овог тела, нарочито у односу на министарство које је надлежно за културу. Треба поменути и проблем који постоји у раду овог тела, а који се односи на нерегулисаност основних техничких и административних предуслова за његов рад, због чега је често било и застоја и прекида одређених редовних активности.

- Један од основних проблема у досадашњој примени Закона о култури, односио се на процедуру избора директора установа културе. Због недовољно прецизне и недвосмислене регулације овог поступка, долазило је до неравномерне примене овог дела закона у пракси што је доводило до различитих статуса установа културе нарочито на нивоу локалних самоуправа. Као крајња последица оваквог стања у великом броју установа културе директори су били у стању вршилаца дужности и то у дужем периоду од годину дана.

- Закон о култури је по први пут створио правну основу за склапање уговора о раду на одређено време до три године у установама културе, што је био покушај законског прилагођавања специфичностима запослених у установама културе, као што су нпр. позоришта у којима глумци имају стални радни однос иако су ангажовани по пројекту. То решење је изазвало велике отпоре у културној јавности што је довело до тога да се ова одредба није ни примењивала у пракси. Основна замерка културних стваралаца је била да се они овим решењем стављају у неповољан положај у односу на друге субјекте ван културе и да је институт уговора о раду на неодређено време дискриминаторске природе према њима.

- Институт установе културе од националног значаја је по први пут доношењем Закона о култури 2009. године, уведен у наш правни систем. До тада се ова област није директно регулисала, већ се подразумевало да установе културе чији је оснивач република, покрајина или јединица локалне самоуправе имају привилегован статус у смислу обавезе оснивача да финансира различите аспекте њиховог функционисања (плате запослених, материјални трошкови пословања, програми и пројекти и сл.). Увођењем института установе културе од националног значаја, у пракси су настали проблеми везани за додељивање овог статуса, јер се испоставило да велики број ових установа жели да добије овај статус, а да објективност у одређивању да ли испуњавају постављене критеријуме, представља препреку за адекватне ефекте који су били циљ уношења ове одредбе у закон. То је временом довело до потпуне компромитације овог статуса и до тога да се девалвира значај тако важног статуса који би требало да буде додељен само најважнијим установама које су тај статус заслужиле својим вишегодишњим квалитетним радом. Оно што је у блиској вези са овом тематиком, односи се на обавезу приоритетног финансирања ових установа из буџета, чиме се губио и дискредитовао систем ефикасног и циљаног коришћења ионако недовољних буџетских средстава за целокупну културу. Поред тога, створена је конфузија око обавеза финансирања ових установа, јер су и установе чији оснивач није Република, имале право на приоритетно финансирање на основу јавног конкурса за финансирање и суфинансирање програма и пројеката из републичког буџета.

- Питање спровођења јавног конкурса за финансирање или суфинансирање пројеката у култури и уметности, представља једну од најважнијих области културе која се уређује овим законом. Имајући у виду ограничена средства која

се сваке године издвајају за културу, процедура за њихову доделу представља гаранцију повећања квалитета и ефективности у њиховом трошењу. У досадашњој примени су се искристализовали одређени проблеми у овој процедури, који се пре свега односе на недоречености везане за прецизирање субјеката који имају право учешћа на овим конкурсима, затим на акте којима се у овој процедури решавају захтеви корисника, области у којима се могу расписивати конкурси и сл. Све ове недоречености у пракси представљају препреку за пуно остваривање права заинтересованих субјеката културе који су подносили своје пројекте на конкурсе, што је довело до тога да су самим тим била угрожена њихова права. Истовремено, институт додељивања буџетских средстава и без јавног конкурса није био јасно дефинисан, што је могло да доведе до недовољне транспарентности у њиховом трошењу. Додаћемо и још један проблем који постоји у постојећем Закону о култури јер не регулише питање финансирања међународне сарадње у области културе. Наиме већина ових обавеза произлази из чланства Републике Србије у међународним организацијама и наше надлежности у том контексту. То доводи до немогућности извршавања основних обавеза Министарства везаних за веома важну област која се односи на регулисање наших обавеза које произлазе из међународне сарадње, чиме се у крајњој линији наноси штета субјектима културе који могу бити корисници ефеката везаних за сарадњу са међународним организацијама у области културе.

- Циљ који се доношењем закона постиже

- Предложеним изменама Закона у делу који се односи на утврђивање начела културног развоја, утврђују се јасни приоритети у вођењу наше културне политике. Жељени резултати који се очекују након предложених измена односе се пре свега на стварање недвосмислених и препознатљивих темељних праваца у којима ће се кретати развој наше културе, на основу чега ће субјекти културе моћи да планирају своје активности у том систему. Сходно томе, током примене закона мере које ће се применити односиће се на побољшање информисаности заинтересованих субјеката културе са предложеним законским решењима које се односе на утврђивање начела културног развоја. То ће се с једне стране, чинити кроз подизање нивоа комуникације са њима, а с друге стране кроз појачан надзор у примени закона у пракси на централном и на нивоу локалних самоуправа.

- Предложеним изменама Закона у делу који се односи на утврђивање општег интереса у култури врши се њихово прецизније дефинисање и терминолошки и суштински чиме се врши уподобљавање систему који је најефикаснији за нашу културу. Тачније речено, у практичној примени то ће произвести прилагођавање вођења културне политике везане за расписивање различитих конкурса за суфинансирање пројеката и програма у култури на нивоу републике, покрајине и јединица локалне самоуправе од чега ће највећу корист имати субјекти културе који ће за своје пројекте обезбеђивати средства у буџету.

- Питање дефинисања појмова културних делатности и културних области захтева одређена преиспитивања с циљем њиховог усаглашавања и прецизирања, јер се овим путем дефинише сама садржива наше културе као предмета регулисања овог закона. Предложеним изменама и допунама Закона на много квалитетнији начин се садржински устројава наш културни систем и даје се могућност равноправног и много праведнијег третирања свих културних делатности у контексту ефеката које производи овај закон.

- Имајући у виду да је додела признања за врхунски допринос у култури у практичној примени показала ефекте који су очекивани, предлог је да се овај

институт брише из Закона о култури, с тим да они добитници који су ово признање раније стекли задржавају то право. Основни циљ који се овом мером жели постићи је да се прекине дискусија у јавности која је сваке године када се ово признање додељивало, у значајној мери компромитовала и предложене кандидате и чланове Комисије који су их предлагали и у крајњој линији идеју државе да доделом овог признања подигне ниво нашег културног система. Поред тога, с обзиром да је процена да не постоји други начин да се овај проблем реши осим брисања овог института из Закона, у будућности треба размишљати о неким другим видовима изражавања признања заслужним културним ствараоцима који неће имати овако негативну конотацију у практичној примени.

- Када је реч о функционисању Националног савета за културу циљеви предложених измена и допуна у Закону односе се на повећање ефикасности његовог рада. Мере које ће се предузети пре свега се односе на стварање законских предуслова да се омогући равномерна заступљеност свих културних делатности у његовом раду с циљем превазилажења проблема који су због тога настајали у пракси, а који се односе на немогућност културних стваралаца из свих области културе да кроз рад овог тела остваре своја права. Такође ће се кроз предложене измене и допуне закона прецизније уредити овлашћења Националног савета за културу чиме ће се постићи циљ који се односи на подизање ефикасности у његовом раду. Исти циљеви ће се остварити и допунама које се односе на стварање правног основа за решавање техничко-административних аспеката у раду овог тела, као и за утврђивање накнаде коју ће примати његови чланови.

- Применом мере прецизније и јасније дефинисаности процедура јавних конкурса за избор директора установа културе у крајњој линији створиће се правни предуслови како би се у већој мери подигао квалитет изабраних директора што је жељени резултат ових измена и допуна закона. Кроз спречавање дискреционих овлашћења управних одбора установа који су надлежни за расписивање ових конкурса, спречиће се могуће злоупотребе овлашћења из Закона које су у досадашњој пракси доводиле до лоших кадровских решења. Јасне процедуре су битне јер се у том поступку такође јасно утврђује одговорност управног одбора, који ће убудуће оснивачу морати да достави листу предлога кандидата са запажањима о њихових квалитетима, као и записник разговора са кандидатима. Кандидати ће имати право увида у ове документе и појачаће им се правна заштита кроз институцију жалбе оснивачу на одлуке које доноси управни одбор. Паралелно с тим ће се кроз предложене допуне закона којима се поштравају услови које морају испунити изабрани директори у погледу своје стручности и искуства у раду у области културе, створити додатни предуслови за побољшање квалитета изабраних директора.

- Имајући у виду чињеницу да је члан 50. Закона о култури који се односи на закључивање уговора о раду на одређено време у трајању до три године, од самог почетка примене Закона изазивао много контроверзи у јавности, циљ измене овог дела Закона, тј. предлог за његово укидање, везан је за адекватније регулисање ове области. Наиме, у међувремену је усвојена измена и допуна Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. [24/05](#), [61/05](#), [54/09](#), [32/13](#) и [75/14](#)) којом је уведен нов институт запошљавања на одређено време до две године, чиме се изгубила потреба за постојањем посебног решења у Закону о култури којим се у виду *lex specialis* увела могућност изузетка од правила да се уговор о раду на одређено време склапа до једне године (Закон о култури предвиђа могућност склапања уговора на одређено време до три године). Дакле, мером брисања ове могућности из Закона о култури, створиће се

предуслови да се запослени у култури на адекватан начин запошљавају у складу са потребама установа културе за њиховим ангажманом.

- Применом мере укидања члана Закона којим је уређен статус установа културе од националног значаја и систем добијања тог статуса, спречиће се даља дискредитација и овог института и установа које су оправдано стекле овај статус. Процена је да је систем који је функционисао пре увођења у наш систем овог института, много ефикаснији. Тако ће оснивачи установа културе имати обавезу да финансирају њихово функционисање, а имајући у виду да је у том погледу неспорна позиција оснивача на републичком, покрајинском и нивоу јединица локалне самоуправе, овакав систем неће изазвати конфузију у надлежностима за финансирање функционисања ових установа. Тако нпр. овим путем се укида институција приоритетног финансирања из буџета Републике на основу јавног конкурса за установе од националног значаја чији оснивач није Република Србија.

- Сви уочени проблеми који су се показали у досадашњој примени приликом спровођења конкурса за финансирање и суфинансирање пројеката у култури, наметнули су обавезу да се на прецизнији начин регулише овај поступак. Због тога су предложене мере за измене и допуне Закона о култури усмерене ка циљу подизања квалитета и ефикасности у трошењу буџетских средстава, чиме ће се постићи крајњи ефекат побољшања положаја различитих субјеката културе који су овим путем у позицији да једноставније дођу у позицију обезбеђивања буџетске помоћи за пројекте који то својим квалитетом заслужују. Поред тога, применом мера прецизирања процедуре за коришћење буџетских средстава без конкурса, тако што ће се утврдити јасни критеријуми за коришћење ове могућности, створиће се предуслови за већи ниво доступности овако обезбеђених средстава за оне пројекте који то заиста заслужују. Такође, регулисањем процедуре финансирања међународне сарадње у области културе, створиће се предуслови за већу доступност средстава из међународних фондова за наше културне ствараоце, чиме ће се побољшати квалитет обезбеђивања потребних средстава за њихово стваралаштво.

- Разматране могућности да се проблем реши и без доношења прописа

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- status quo - не мењање важећег Закона о култури;
- доношење новог закона који би у потпуности регулисао ову област;
- измене односно допуне Закона о култури којим би се извршила корекција уочених проблема.

Прва опција није била одржива из разлога што није могуће на други начин решити проблеме везане за примену појединих делова Закона о култури, осим кроз њихову измену и допуну. Уколико би се задржао status quo у овој области и не би мењао постојећи закон проблеми који су настали у његовој досадашњој примени се не би решили и даље би се продубили, што би имало значајан утицај на квалитет функционисања нашег културног система. Због тога је општи став да се једино кроз измене постојећег закона уочени проблеми могу решити и у крајњој линији значајно побољшати квалитет овог закона, јер је његова петогодишња примена у пракси, јасно указала на његове слабе тачке.

Друга опција није неопходна јер није потребно мењати целокупну материју која је регулисана Законом о култури, с обзиром да су неки делови овог система регулисани на начин који не изазива проблеме у пракси. То би практично

значило да би више од половине постојећег закона било преписано у истом тексту, с обзиром да не постоје оправдани разлози за њихове измене.

- Зашто је доношење прописа најбољи начин за решавање проблема

Имајући у виду да је Закон о култури по први пут успоставио темеље усаглашеном и циљаном регулисању комплетног система наше културе, веома је битно да се, на основама искуства у његовој досадашњој примени, настави са даљим уређењем области културе кроз адекватну примену добрих закона и подзаконских аката. Имајући у виду да постоји општа сагласност стручне и лаичке јавности о потреби решавања свих уочених проблема у култури кроз институције система, сматрамо да је најпримеренији начин за ову процедуру везан за доношење Закона о изменама и допунама закона о култури, којим би се циљано мењали они делови закона за које постоји мишљење да захтевају другачији систем регулације, чиме ће се подићи ниво функционисања целокупног система наше културе.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Члан 1. Додавањем новог става наглашава се темељни значај овог закона за област културе и потребе да се појединачне области културе регулишу посебним законима који се морају заснивати на Закону у култури.

Члан 2. Измене у овом члану се односе пре свега на другачији редослед начела културног развоја, чиме су им дати одговарајући приоритети.

Члан 3. У овом члану су извршене одређене измене које се односе на утврђивање општег интереса у култури, чиме се прецизирају предуслови за буџетско финансирање одређених културних пројеката. Поред термилошког прецизирања, овим изменама се врше и нека садржинска усаглашавања са културним потребама које су саставни део опште културне политике. Такође се предложене измене и допуне у овом члану односе и на неопходност усаглашавања овог закона са општим стратешким опредељењима који су утврђени у неким другим областима, а која своје ефекте имају и у области културе.

Члан 4. Предложеном изменом се прецизније систематизује садржина културе.

Члан 5. Допуном става 1. члана 10. Закона о култури врши се његово усклађивање са правилима за доделу државне помоћи уређеним у Закону о контроли државне помоћи („Службени гласник РС”, број 51/09).

Члан 6. Предложене измена термина до кога се конкурси расписују омогућава квалитетније и ефикасније спровођење конкурса, јер се на овај начин он расписује након доношења буџета за следећу годину када је познат износ средстава предвиђених за ове намене

Члан 7. Предложеном изменом се укида додела националних признања. На овај начин се прекида процедура доделе овог признања, с тим што сви добитници који су га стекли до доношења овог закона, задржавају ово право.

Члан 8. У Савету није био предвиђен ниједан члан Универзитета у Београду у оквиру кога су Филозофски факултет (Катедра за историју уметности, археологију, етнологију, антропологију, класичну филологију и историју), Факултет политичких наука и Архитектонски факултет где су сконцентрисане најважније струке везане за очување, заштиту, презентацију и употребу културног наслеђа.

Такође, код предлога кандидата за члана Савета репрезентативних удружења, није била предвиђена могућност избора представника филмске

уметности.

Овим изменама се ове нелогичности исправљају

Члан 9. Предложеном изменом се утврђује адекватнија улога Савета у процедури израде стратегије развоја културе и њене примене у пракси, као и у процедури доделе награде за подстицање културног стваралаштва.

Члан 10. Овим допунама Закона о култури, ствара се правни основ за обезбеђење средстава из буџета за рад Савета.

Члан 11. Предложеном изменом се усклађује примена Закона са Конвенцијом о заштити архитектонског наслеђа Европе, Гранада, 03.10.1985, Конвенцијом о заштити археолошког наслеђа (ревидирана), Малта, 16.01.1992. и Смерницама за развој законодавства и управних система у области културног наслеђа, Савет Европе, 2000, по којима је потребно успоставити специјализоване службе заштите на централном нивоу са основним циљем да се чување културних добара мора заснивати на јединственим критеријумима.

Изменом би се обезбедио основ за успостављање јединственог система заштите културног наслеђа, а нарочито културних добара од великог и од изузетног значаја као добара чија је заштита од општег интереса.

Члан 12. Додавањем овог члана, утврђује се обавеза установа културе основаних у јавној својини да доприносе унапређењу домаћег културног стваралаштва и заштитит културног наслеђа.

Члан 13. Измена у овом члану се односи на усклађивање са законским стандардима заштите података личности.

Члан 14. Измена у овом члану се односи на усклађивање са законским стандардима заштите података личности.

Члан 15. Предложеним допунама прецизира се процедура јавног конкурса за избор директора установа културе са циљем да се исправе препреке које су се јављале у досадашњој пракси због којих су настајали проблеми и у примени дела закона о култури којим се регулише положај вршилаца дужности директора установа културе.

Члан 16. Допуне из овог члана се односе на утврђивање одређених битних услова за избор директора у закону, како би се избегла могућност да се у статутима установа релативизују ови услове и тако смањи квалитет менаџмента у култури.

Члан 17. Овим допунама се спречава могућност неквалитетног руковођења установама културе од стране в.д. директора као последице недоречености у закону.

Члан 18. Предложеном изменом прецизирају се могуће ситуације везане за одређивање члана управног одбора из реда запослених који мора да буде из реда носилаца основне, тј. програмске делатности. Такође, предложеном допуном се спречава опструкција рада Управног одбора оправданим или неоправданим одсуством председника Управног одбора.

Члан 19. Предложеном допуном се регулише могућност престанка мандата члана управног одбора разрешењем, а не само истеком мандата као што је било до сада.

Члан 20. Предложеном предложеном допуном се спречава опструкција рада надзорног одбора оправданим или неоправданим одсуством председника надзорног одбора.

Члан 21. Предложеном допуном се регулише могућност престанка мандата

члана надзорног одбора разрешењем, а не само истеком мандата као што је било до сада.

Члан 22. Уметнички, програмски, односно стручни савет, како је и утврђено Законом о култури, разматра питања из уметничке, програмске, односно стручне делатности установе и директору, односно уметничком или програмском директору, даје мишљења и предлоге везане за уметнички, програмски и стручни рад установе. Имајући у виду наведено сматрамо да је неопходна обавезно образовање стручног савета у установи културе, чија мишљења и предлози у великој мери треба да допринесу унапређењу уметничког, програмског и стручног рада установе.

Члан 23. Брисањем члана 50. врши се усклађивање Закона о култури са Законом о раду („Службени гласник РС”, бр. [24/05](#), [61/05](#), [54/09](#), [32/13](#), 75/14) којим је у члану 37. став 2. прописано да се радни однос на одређено време заснива на период који не може трајати дуже од 24 месеци. Чланом 29. Закона о култури прописано је да се на права, обавезе и одговорности запослених у установама примењују општи прописи о раду, ако законом није друкчије одређено, тако да ће предложеном изменом односно брисањем члана 50. овај закон у потпуности бити усклађен са Законом о раду.

Члан 24. Овим изменама се укида статус установа културе од националног значаја јер је примена овог члана у пракси показала своје недостатке који нису испунили очекиване ефекте. Детаљније образложење се везује за члан 24. овог закона.

Члан 25. Образложење је исто као и за члан 22. овог закона.

Члан 26. Установе културе чији је оснивач Република Србија се и иначе финансирају из републичког буџета, те је члан 54. Закона о култури непотребан.

Не треба да постоји институција приоритетног финансирања на основу јавног конкурса за установе од националног значаја чији оснивач није Република Србија. Јавни конкурс је отворен за све учеснике и постоје јасни критеријуми за избор пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури који се финансирају и суфинансирају.

Члан 27. Предложеном изменом се стварају услови за пуну примену процедуре доделе статуса репрезентативног удружења, с обзиром да се у овом члану наводе подручја културе у којима се може добити овај статус.

Члан 28. Овим изменама се врши усклађивање са предложеним изменама у члану 26. овог закона.

Члан 29. Предложене допуне су процедуралног карактера. Истовремено се на овај начин прецизира начин губљења статуса репрезентативности.

Члан 30. Предложене измене представљају усклађивање са предложеним допунама у члану 26. овог закона. Такође се у ставу 2. дефинише да самостални уметник обавља искључиво уметничку делатност у области културе

Члан 31. Предложеним изменама се на адекватнији начин дефинише појам самосталног стручњака у култури и истовремено усклађује са предложеним допунама у члану 26. овог закона.

Члан 32. Предложеним изменама се утврђује да самостални сарадник у култури не обавља уметничку делатност.

Члан 33. Измена се односи на усаглашавање текста са изменама у члану 34., с обзиром да репрезентативна удружења више неће давати образложену

оцену о испуњености услова, већ ће издавати решење о статусу слободног уметника или стручњака у култури.

Члан 34. Предлаже се доношење јединственог Правилника о условима за стицање статуса лица која самостално обављају уметничку или другу делатност из области културе и мерила и критеријума за давање образложене оцене, како би се једним општим актом могли применити сви услови из члана 61, тач. 1-6. Закона о култури. Ово сматрамо сврсисходним и рационалним, јер би се на јединствен начин од стране репрезентативних удружења у култури могла регулисати примена свих наведених услова који би били ближе утврђени у смислу докумената којима се ови услови доказују.

Периодична провера статуса лица која већ имају статус «самосталног», доприноси одговорном односу према институцији самосталног уметника с обзиром да према својој суштини ова врста статуса се добија и губи на основу уметничког рада. Изостанком ревизије могло би доћи до злоупотребе и неконтролисаног пораста броја самосталних уметника што би директно утицало на оптерећење буџета који се опредељује по основу доприноса за социјално осигурање.

Члан 35. Измена у овом члану се односи на усклађивање са законским стандардима заштите података личности.

Члан 36. Пракса у раду са репрезентативним удружењима указала је на проблеме у вези са регулисањем финансирања вршења поверених послова. Због тога је неопходно законом прецизно регулисати процедурална питања везана за финансирање поверених послова репрезентативних удружења у култури.

Члан 37. Уплата доприноса за социјално осигурање се може вршити само лицима која самостално у виду занимања обављају уметничку делатност, што је у складу са Законом о доприносима за обавезно социјално осигурање. Дакле, члан 69. Закона о култури треба брисати, јер је он непримењив на лица која стекну статус истакнутог уметника, а који нису самостални уметници, као ни на лица која су истакнути стручњаци у култури. С друге стране уколико би ограничили могућност добијања статуса истакнутог само на лица која су самостални уметници, који реално једини могу да користе могућности које им омогућава члан 69. Закона о култури, неоправдано би дискриминисали све оне уметнике и стручњаке у култури који испуњавају услове за добијање статуса „истакнутог”, али који немају статус самосталног уметника. Она лица која стекну статус „истакнутог”, уколико су самостални уметници, свакако имају право да им се уплаћују доприноси, али из буџета јединица локалних самоуправа, тако да они укидањем члана 69. не губе своја права, док се истакнутим уметницима и стручњацима у култури свакако не могу уплаћивати средства за доприносе, што значи да ни они не губе своја права укидањем овог члана.

Члан 38. Предложеним допунама прецизира се област законодавства на који се односи предметни члан.

Члан 39. Предложене измене представљају усклађивање са предложеним брисањем члана 69. Закона о култури у члану 37. овог закона.

Члан 40. Предложеним изменама се прецизније дефинише процедура финансирања из републичког буџета.

Члан 41. Установе до сада нису слале годишње извештаје о утрошку средстава или су то чиниле нередовно те је неопходно утврдити обавезе установа за израду годишњих извештаја о раду што би олакшало праћење њиховог рада, остварење постављених програмски циљева и слично. Поред

тога, у ставу 1. се проширују послови који се финансирају из буџета оснивача за које се захтева сагласност оснивача.

Члан 42. Досадашња пракса спровођења јавног конкурса за финансирање или суфинансирање пројеката у култури и уметности наметнула је обавезу да се на прецизнији начин регулише поступак спровођења јавног конкурса.

Поред тога, изузетно значајни пројекти које није било могуће унапред планирати, па се суфинансирају без конкурса, морају да испуне најмање три критеријума утврђених Правилником.

Закон о култури није регулисао питање финансирања међународне сарадње у области културе. Наиме већина ових обавеза произилази из чланства РС у међународним организацијама и наше надлежности у том контексту и/или из билатералних програма и споразума. Такође постоје и ситуације када се договарају стратешки облици сарадње од високог значаја и приоритета, који се договарају током међудржавних договора или преговора (најчешће на министарском нивоу).

Новина у овом члану се односи и на обавезу доношења јединствене уредбе којом ће се уредити питања везана за процедуру доделе средстава путем конкурса.

Члан 43. Овим изменама се врши усаглашавање са чланом 41. овог закона у погледу рока за подношење извештаја.

Члан 44. Овим чланом се врши усклађивање са чланом 7. овог закона којим је укинута додела националних признања, тако што се утврђује да даном почетка примене овог закона, престаје да важи Уредба о ближним условима и начину доделе признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина („Службени гласник РС”, бр. 36/10).

Члан 45. У овом члану се регулише време ступања на снагу закона.

IV. Анализа ефеката закона

- На кога ће и како ће највероватније утицати решења у Закону

Доношењем Закона изменама и допунама закона о култури подићи ће се ефикасност система обављања свих делатности у области културе, начин уређења обавеза и одговорности државне управе, покрајине и локалне самоуправе на свим нивоима у области културе, као и побољшати услови за рад и деловање свих учесника у културним процесима. Конкретније речено, решења у закону ће имати утицај на уметнике и стручњаке у култури тако што ће се омогућити већи степен применљивости овог закона у контексту решавању њихових проблема везаних за обезбеђивање финансијских средстава за њихове културне активности, побољшати систем њихове позиционираниости у систему обезбеђивања доприноса за социјално и здравствено осигурање и створити услови за доступност њихових културних продуката заинтересованој јавности и т.сл. Следећи субјект који ће имати корист од решења у овом закону су установе културе, јер ће им предложене измене и допуне закона омогућити лакше функционисање у смислу обезбеђивања додатних средстава за свој рад, стварања административних услова за ефикаснији рад и већи степен помоћи коју им на основу закона могу пружити органи државне управе. И као крајњи корисници културних услуга, корист од решења у закону имаће и грађани који су заинтересовани за конзумирање културних производа, јер ће се овим изменама створити бољи амбијент како за стваралаштво, тако и за процедуру презентације ових производа широком аудиторiju. Напомињемо да због специфичности области културе и самим тим закона који уређује ову област,

ове измене и допуне Закона о култури немају директне ефекте на мала и средња предузећа.

- Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито средњим и малим предузећима)

Предложене измене и допуне Закона о култури имају за циљ подизање ефикасности система у коме функционише наша култура, што ће за крајњу последицу имати и смањење трошкова грађанима и привреди. Напомињемо да због специфичности области културе и самим тим закона који уређује ову област, ове измене и допуне Закона о култури немају директне ефекте на мала и средња предузећа ни у смислу трошкова.

- Да ли су позитивне последице закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити

Имајући у виду већ изречену специфичност везану за област културе и сходно томе закон који је уређује, напомињемо да су позитивне последице закона такве да оправдавају почетне трошкове које ће он створити, будући да обезбеђује јединственост уређења обављања свих делатности у области културе, обавезе и одговорности јавне управе на свим нивоима у области културе, као и услове за рад и деловање свих учесника у културним процесима.

- Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција

У складу са начелом равноправности приватноправних и јавноправних субјекта у култури, закон генерално ствара повољан амбијент за оснивање приватних установа културе које могу оснивати правна лица и физичка лица, под условима утврђеним законом.

- Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

Пре слања Нацрта закона о изменама и допунама закона о култури на мишљење другим министарствима, одржана је јавна расправа, а након тога и јавно слушање у Народној скупштини РС, на којој је прилику да каже своје мишљење о предложеним изменама и допунама, имала сва заинтересована јавност.

- Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава.

Министарство културе надлежно је за спровођење овог закона, за његову уједначену примену на територији Републике Србије, као и за давање мишљења у вези његове примене.

V. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

Основна интенција предложених решења за измене и допуне Закона о култури односи се на побољшавање система у коме функционише културни систем наше земље, што у крајњој лини има за циљ много ефикаснији ниво његовог финансирања у оквиру предвиђених буџетских средстава за ове намене. Тако се нпр. предложеним укидањем члана 14. Закона о култури, који је регулисао доделу националних признања (тзв. „националних пензија”), очекује знатна уштеда средстава која су се до сада издвајала из буџета за ове намене. Затим, предложеним брисањем чланова 52. 53. и 54. укида се статус установа културе од националног значаја чиме се укида обавеза приоритетног финансирања из републичког буџета свих установа културе од националног значаја без обзира на њиховог оснивача. Такође, укидањем члана 69. Закона о култури укида се обавеза уплате из републичког буџета доприноса лицима која

су стекла статус истакнутог уметника, односно стручњака у култури. Предложене измене и допуне чланова закона којим се регулише положај репрезентативних удружења који обављају поверене послове у име државе, такође доприносе рационализацији буџетских издвајања за ове намене. Поменућемо још и значајне измене и допуне дела Закона о култури (чл. 74-78) којим се регулише поступак финансирања из буџета, које имају за циљ да додатно уреде ове процедуре и тако повећају ефикасност и контролу трошења постојећих буџетских средстава који се одвајају за ове намене.

Што се тиче предложених допуна из члана 10. Закона о изменама и допунама закона о култури којима се ствара правни основ за финансирање накнада за рад чланова Националног савета за културу из републичког буџета, висина накнаде за председника Савета би била у висини 1,5, а за чланове Савета једне просечне месечне зараде по запосленом у Републици Србији без пореза и доприноса. У прилогу вам достављамо попуњен ПФЕ – Образац.

У вези предложених измена у члану 38. Закона о изменама и допунама закона о култури које се односе на накнаде за рад комисија за избор пројеката по расписаним јавним конкурсима које образује министар у прилогу вам достављамо попуњене ПФЕ – Обрасце.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом утврђује се општи интерес у култури, начин остваривања општег интереса у култури и обављање културних делатности, права, обавезе и одговорности Републике Србије, аутономних покрајина и општина, градова и града Београда (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе) у култури, као и услови за деловање свих субјеката у култури.

ПОЈЕДИНАЧНЕ ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, РЕГУЛИСАЋЕ СЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНИМА.

Начела културног развоја

Члан 3.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА СТАРА СЕ О ОСТВАРИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА У КУЛТУРИ И О СПРОВОЂЕЊУ КУЛТУРНЕ ПОЛИТИКЕ КАО СКУПА ЦИЉЕВА И МЕРА ПОДСТИЦАЊА КУЛТУРНОГ РАЗВОЈА КОЈИ СЕ ЗАСНИВА НА СЛЕДЕЋИМ НАЧЕЛИМА:

- 1) ОЧУВАЊЕ КУЛТУРНОГ И ИСТОРИЈСКОГ НАСЛЕЂА;
- 2) СЛОБОДА ИЗРАЖАВАЊА У КУЛТУРНОМ И УМЕТНИЧКОМ СТВАРАЛАШТВУ;
- 3) ПОДСТИЦАЊЕ КУЛТУРНОГ И УМЕТНИЧКОГ СТВАРАЛАШТВА;
- 4) ОТВОРЕНОСТ И ДОСТУПНОСТ КУЛТУРНИХ САДРЖАЈА;
- 5) УВАЖАВАЊЕ КУЛТУРНИХ И ДЕМОКРАТСКИХ ВРЕДНОСТИ ЛОКАЛНЕ, РЕГИОНАЛНЕ, НАЦИОНАЛНЕ, ЕВРОПСКЕ И СВЕТСКЕ ТРАДИЦИЈЕ И КУЛТУРНЕ РАЗНОЛИКОСТИ И ИНТЕРКУЛТУРНОГ ДИЈАЛОГА;
- 6) ИНТЕГРИСАЊЕ КУЛТУРНОГ РАЗВОЈА У СОЦИО-ЕКОНОМСКИ И ПОЛИТИЧКИ ДУГОРОЧНИ РАЗВОЈ ДЕМОКРАТСКОГ ДРУШТВА;
- 7) ДЕМОКРАТИЧНОСТ КУЛТУРНЕ ПОЛИТИКЕ;
- 8) РАВНОПРАВНОСТ СУБЈЕКТА У ОСНИВАЊУ УСТАНОВА И ДРУГИХ ПРАВНИХ ЛИЦА У КУЛТУРИ И РАВНОПРАВНОСТ У РАДУ СВИХ УСТАНОВА И ДРУГИХ СУБЈЕКТА У КУЛТУРИ;
- 9) ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЈА У ОДЛУЧИВАЊУ, ОРГАНИЗОВАЊУ И ФИНАНСИРАЊУ КУЛТУРНИХ ДЕЛАТНОСТИ У СКЛАДУ СА КУЛТУРНОМ ПОЛИТИКОМ;
- 10) АУТОНОМИЈА СУБЈЕКТА У КУЛТУРИ;
- 11) ПОДСТИЦАЊЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА КУЛТУРНЕ СРЕДИНЕ КАО ИНТЕГРАЛНОГ ДЕЛА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ.

Општи интерес у култури

Члан 6.

Општи интерес у култури обухвата:

- 1) стварање могућности за интезиван, КОНТИНУИРАН и усклађен културни развој;

- 2) стварање услова за РАЗВОЈ И подстицање САВРЕМЕНОГ културног и уметничког стваралаштва;
- 3) ОЧУВАЊЕ, ПРИКУПЉАЊЕ, истраживање, ПРОУЧАВАЊЕ, заштиту, И коришћење И ПРЕДСТАВЉАЊЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 4) финансирање текућих расхода и издатака и остваривање програма установа културе чији је оснивач Република Србија;
- 5) програме и пројекте установа културе, удружења у култури и других субјеката у култури који својим квалитетом доприносе развоју културе и уметности;
- 6) откривање, стварање, проучавање, очување и представљање српске културе и културе националних мањина у Републици Србији;
- 7) обезбеђивање услова за доступност културног наслеђа јавности;
- 7а) ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ДОСТУПНОСТ КУЛТУРНИХ САДРЖАЈА;
- 8) истраживање, очување и коришћење добара од посебног значаја за културу и историју српског народа, која се налазе ван територије Републике Србије;
- 9) подстицање и помагање културних израза који су резултат креативности појединаца, група и друштва Срба у иностранству;
- ~~10) подстицање међународне културне сарадње;~~
- 10) ПОДСТИЦАЊЕ, УНАПРЕЂЕЊЕ И СТВАРАЊЕ УСЛОВА ЗА РАЗВОЈ МЕЂУНАРОДНЕ КУЛТУРНЕ САРАДЊЕ;
- 10а) СТВАРАЊЕ УСЛОВА ЗА СЛОБОДАН ПРОТОК И РАЗМЕНУ КУЛТУРНИХ ИЗРАЗА И САДРЖАЈА;
- 10б) ПОДСТИЦАЊЕ ИНОВАТИВНОСТИ И КРЕАТИВНОСТИ У КУЛТУРИ;
- 11) подстицање стручних и научних истраживања у култури;
- 12) ~~ширење~~ СПРОВОЂЕЊЕ и унапређивање едукације у области културе;
- 13) подстицање примене нових технологија у култури, ~~нарочито информационих технологија и дигитализације;~~
- 13а) ПОДСТИЦАЊЕ ПРОЦЕСА ДИГИТАЛИЗАЦИЈЕ И РАЗВОЈА ДИГИТАЛНЕ ИСТРАЖИВАЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА И УМЕТНОСТИ;
- 14) изградња јединственог библиотечко-информационог система и матичне функције у библиотечкој делатности;
- 15) ИЗГРАДЊА И УНАПРЕЂЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНОГ ИНФОРМАЦИОНОГ СИСТЕМА У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 15а) ИЗГРАДЊА И УНАПРЕЂЕЊЕ МРЕЖЕ УСТАНОВА У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 16) подстицање младих талената у области културног и уметничког стваралаштва;
- 17) стварање услова за подстицање самосталног културног и уметничког стваралаштва;
- 18) подстицање аматерског културног и уметничког стваралаштва;
- 19) подстицање дечијег стваралаштва и стваралаштва за децу и младе у култури;

20) подстицање културног и уметничког стваралаштва особа са инвалидитетом и доступности свих културних садржаја особама са инвалидитетом;

21) РЕГУЛИСАЊЕ И подстицање тржишта уметничких дела, спонзорисања, меценарства и донаторства у култури;

21а) ПОДСТИЦАЊЕ РАЗВОЈА КРЕАТИВНИХ ИНДУСТРИЈА;

21б) ПОДСТИЦАЊЕ КУЛТУРНОГ И УМЕТНИЧКОГ СТВАРАЛАШТВА ДРУШТВЕНО ОСЕТЉИВИХ ГРУПА;

21в) ПОДСТИЦАЊЕ МЕЂУРЕСОРНЕ САРАДЊЕ ИНСТИТУЦИЈА КУЛТУРЕ СА РЕЛЕВАНТНИМ ЧИНИОЦИМА ИЗ ДРУГИХ ОБЛАСТИ (ТУРИЗАМ, НАУКА, ЕКОНОМИЈА И Т.СЛ.);

22) друга питања утврђена законом као општи интерес у области културе.

Средства за остваривање општег интереса у култури обезбеђују се у буџету Републике Србије, АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНИХ САМОУПРАВА.

Културна делатност и области културне делатности

Члан 8.

Културном делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови нарочито у следећим областима:

- 1) истраживање, заштита и коришћење културног наслеђа;
- 2) библиотечко-информационе делатности;
- 3) књига и књижевност (стваралаштво, издаваштво, књижарство, преводилаштво);
- 4) музика (стваралаштво, продукција, интерпретација);
- 5) ликовне и примењене уметности, визуелне уметности и архитектура;
- 6) сценско стваралаштво и интерпретација (драма, опера, балет и плес);
- 7) кинематографија и аудио-визуелно стваралаштво;
- 8) уметничка фотографија;
- 9) дигитално стваралаштво и мултимедији;
- 10) научноистраживачке и едукативне делатности у култури;
- 11) остала музичка, говорна, артистичка и сценска извођења културних програма.

Уметничком делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови у областима из става 1. тач. 3-8. овог члана.

КУЛТУРНОМ ДЕЛАТНОШЋУ, У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА, СМАТРАЈУ СЕ ПОСЛОВИ НАРОЧИТО У СЛЕДЕЋИМ ОБЛАСТИМА:

- 1) КЊИЖЕВНОСТ (СТВАРАЛАШТВО, ПРЕВОДИЛАШТВО);
- 2) МУЗИКА (СТВАРАЛАШТВО, ПРОДУКЦИЈА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА);
- 3) ЛИКОВНЕ, ПРИМЕЊЕНЕ, ВИЗУЕЛНЕ УМЕТНОСТИ, ДИЗАЈН И АРХИТЕКТУРА;
- 4) ПОЗОРИШНА УМЕТНОСТ (СТВАРАЛАШТВО, ПРОДУКЦИЈА И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА)

5) УМЕТНИЧКА ИГРА - КЛАСИЧАН БАЛЕТ, НАРОДНА ИГРА, САВРЕМЕНА ИГРА (СТВАРАЛАШТВО, ПРОДУКЦИЈА И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА);

6) ФИЛМСКА УМЕТНОСТ И ОСТАЛО АУДИО-ВИЗУЕЛНО СТВАРАЛАШТВО;

7) ДИГИТАЛНО СТВАРАЛАШТВО И МУЛТИМЕДИЈИ;

8) ОСТАЛА ИЗВОЂЕЊА КУЛТУРНИХ ПРОГРАМА И КУЛТУРНИХ САДРЖАЈА (МЈУЗИКЛ, ЦИРКУС, ПАНТОМИМА, УЛИЧНА УМЕТНОСТ И Т.СЛ.).

9) ОТКРИВАЊЕ, ПРИКУПЉАЊЕ, ИСТРАЖИВАЊЕ, ЗАШТИТА, ПРОУЧАВАЊЕ, ОЧУВАЊЕ, КОРИШЋЕЊЕ И ПРЕДСТАВЉАЊЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;

10) БИБЛИОТЕЧКО-ИНФОРМАЦИОНЕ ДЕЛАТНОСТИ;

11) НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ И ЕДУКАТИВНЕ ДЕЛАТНОСТИ У КУЛТУРИ;

12) МЕНАЏМЕНТ У КУЛТУРИ;

УМЕТНИЧКОМ ДЕЛАТНОШЋУ, У СМISЛУ ОВОГ ЗАКОНА, СМАТРАЈУ СЕ ПОСЛОВИ У ОБЛАСТИМА ИЗ СТАВА 1. ТАЧ. 1-8. ОВОГ ЧЛАНА.

Финансирање културних програма и пројеката

Члан 10.

СРЕДСТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИЛИ СУФИНАНСИРАЊЕ КУЛТУРНИХ ПРОГРАМА И ПРОЈЕКТА, КАО И УМЕТНИЧКИХ, ОДНОСНО СТРУЧНИХ И НАУЧНИХ ИСТРАЖИВАЊА У ПОЈЕДИНИМ ОБЛАСТИМА КУЛТУРНЕ ДЕЛАТНОСТИ, ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, БУЏЕТУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И БУЏЕТУ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, А ДОДЕЉУЈУ СЕ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ КОНТРОЛА ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ И ДРУГИМ ЗАКОНИМА.

Културни програми и пројекти установа културе и других субјеката у култури финансирају се и из прихода остварених обављањем делатности, од накнада за услуге, продајом производа, уступањем ауторских и сродних права, од легата, донација, спонзорстава и на други начин, у складу са законом.

Члан 11.

Финансирање или суфинансирање културних програма и пројеката као и уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, врши се на основу јавног конкурса, ако овим законом није друкчије одређено.

Конкурси из става 1. овог члана расписују се за сваку наредну буџетску годину најкасније до 1. октобра 30 ДАНА ОД ДАНА УСВАЈАЊА БУЏЕТА ЗА НАРЕДНУ ГОДИНУ текуће године.

Признање за врхунски допринос националној култури

Члан 14.

~~Влада може доделити признање у виду доживотног месечног новчаног примања уметнику, односно стручњаку у култури, за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина. Ово признање додељује се уметнику који је остварио право на пензију.~~

~~Предлог за доделу признања из става 1. овог члана у случају припадника националне мањине може поднети и национални савет националне мањине.~~

~~Признање из става 1. овог члана исплаћује се из буџета Републике Србије.~~

~~Ближе услове и начин доделе признања из става 1. овог члана утврђује Влада.~~

Састав и начин избора

Члан 16.

Чланови Савета бирају се из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури, на период од пет година.

Савет има деветнаест чланова које бира Народна скупштина, и то:

1) четири члана из реда истакнутих уметника и стручњака у култури, на предлог Владе;

2) четири члана из реда запослених у установама културе, на предлог установа културе чији су оснивачи Република, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и то по један члан из четири преовлађујуће културне делатности:

- заштита КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА (музеји, заводи за заштиту споменика културе, архиви),
- сценско-музичка делатност (позоришта, музичке институције),
- библиотекарство,
- културно-образовна (центри за културу, истраживачки центри, филмски центри, галерије);

3) четири члана на предлог репрезентативних удружења, водећи рачуна о заступљености свих профила:

- књижевно стваралаштво и преводилаштво,
- ~~ликовне, примењене уметности, фотографија,~~
- ЛИКОВНЕ УМЕТНОСТИ, ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ, ВИЗУЕЛНЕ УМЕТНОСТИ, ДИЗАЈН И АРХИТЕКТУРА,
- музичко стваралаштво (композитори, извођачи),
- драмско стваралаштво (писци, редитељи, глумци);
- ПОЗОРИШНА УМЕТНОСТ, ФИЛМСКА УМЕТНОСТ И УМЕТНИЧКА ИГРА;

~~4) једног члана на предлог осталих удружења у култури;~~

4) ЈЕДНОГ ЧЛАНА ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА НА ПРЕДЛОГ УДРУЖЕЊА ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;

5) два члана на предлог Српске академије наука и уметности;

~~6) два члана на предлог Универзитета уметности, на предлог Савета универзитета уметности;~~

6) ЈЕДНОГ ЧЛАНА УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ, НА ПРЕДЛОГ САВЕТА УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ;

6а) ЈЕДНОГ ЧЛАНА УНИВЕРЗИТЕТА, НА ПРЕДЛОГ КОНФЕРЕНЦИЈЕ УНИВЕРЗИТЕТА СРБИЈЕ;

7) два члана националних мањина на предлог националних савета националних мањина.

Поступак избора чланова Савета:

1) Влада утврђује предлог на основу иницијативе министарства надлежног за културу (у даљем тексту: Министарство);

2) Министарство за сваку наведену област културне делатности из које се бирају представници установа културе одређује установу која организује поступак предлагања;

3) Координациони одбор уметничких удружења организује поступак предлагања водећи рачуна о заступљености свих наведених уметничких профила;

4) МИНИСТАРСТВО ОДРЕЂУЈЕ УДРУЖЕЊЕ КОЈЕ СПРОВОДИ ПОСТУПАК ИЗБОРА ПРЕДСТАВНИКА УДРУЖЕЊА ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;

~~5) и 6) Надлежни органи Српске академије наука и уметности, и Универзитета уметности и универзитета предлажу своје кандидате;~~

5) НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ, ПРЕДЛАЖУ СВОЈЕ КАНДИДАТЕ;

6) НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ ПРЕДЛАЖУ СВОГ КАНДИДАТА;

6а) НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ УНИВЕРЗИТЕТА ПРЕДЛАЖУ СВОГ КАНДИДАТА;

7) Национални савети националних мањина организују поступак предлагања чланова Савета.

Сви овлашћени предлагачи обавезни су да предложе утврђени број или највише двоструко већи број кандидата од оног броја који се бира из редова предлагача.

Савет бира председника из реда својих чланова.

Рок за предлагање кандидата из става 2. тач. 1 - 7. овог члана је тридесет дана од дана усвајања Закона о култури.

За члана Савета не може да буде изабрано лице које је именовано, изабрано или постављено на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине и органу јединице локалне самоуправе.

Народна скупштина разрешава члана Савета пре истека мандата, и то: на лични захтев, ако не испуњава своју дужност као члан Савета, односно својим поступцима повреди углед дужности коју обавља или уколико наступи услов из става 7. овог члана.

У случају разрешења члана Савета пре истека мандата, бира се нови члан до истека мандата Савета, на предлог Владе, из реда чији је представник био разрешени члан Савета.

Послови и задаци

Члан 17.

Савет:

1) анализира и даје мишљење о стању у култури у Републици Србији;

2) даје сугестије у креирању културне политике;

3) даје предлоге за развој и унапређење културних делатности;

4) ~~учествује у изради~~ РАЗМАТРА И ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ О ПРЕДЛОГУ стратегије развоја културе и даје оцену извршења;

5) предлаже критеријуме за стицање статуса истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;

6) утврђује статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури;

6А) ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ У ПОСТУПКУ ДОДЕЛЕ НАГРАДЕ ЗА ПОДСТИЦАЊЕ КУЛТУРНОГ СТВАРАЛАШТВА;

7) даје сугестије и предлоге за уређење других питања у области културе као и међуресорне сарадње (наука, образовање, урбанизам, међународна сарадња, итд.);

8) обавља и друге послове у складу са овим законом.

Савет доноси одлуке већином гласова од укупног броја чланова Савета.

Савет подноси Народној скупштини извештај о раду, најмање једном годишње.

Члан 18.

Савет доноси пословник о раду.

Рад Савета је јаван.

СРЕДСТВА ЗА РАД САВЕТА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ.

ЧЛАНОВИ САВЕТА ИМАЈУ ПРАВО НА НАКНАДУ ЗА РАД У ВИСИНИ КОЈУ УТВРДИ НАРОДНА СКУПШТИНА, НА ПРЕДЛОГ НАДЛЕЖНОГ ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

УСЛОВЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ СТРУЧНИХ, АДМИНИСТРАТИВНО-ТЕХНИЧКИХ И ИНФОРМАТИЧКИХ ПОСЛОВА ЗА ПОТРЕБЕ САВЕТА ОБЕЗБЕЂУЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА.

Члан 25.

~~У области заштите културних добара Влада оснива централне установе заштите. Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе оснива установе заштите за територију аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.~~

~~Влада може изузетно од става 1. овог члана формирати установу заштите културних добара за територију више јединица локалне самоуправе.~~

~~Актом о оснивању установе заштите за територију више јединица локалне самоуправе, осим општих одредби предвиђених законом, уређује се посебно:~~

- ~~1) територија за коју установе обављају послове заштите културних добара;~~
- ~~2) обавезе органа локалне самоуправе за чију територију се оснива установа заштите;~~
- ~~3) начин финансирања текућих расхода и издатака;~~
- ~~4) начин финансирања програма и послова заштите које установе обављају на територији за коју су формиране.~~

~~Оснивачка права над установама заштите које су формиране за територију више јединица локалне самоуправе Влада може пренети на јединицу локалне самоуправе ако су испуњени услови из члана 27. став 1. овог закона.~~

У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА ВЛАДА ОСНИВА ЦЕНТРАЛНЕ УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ ПРЕМА ВРСТИ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА. АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

ОСНИВА УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ ЗА ТЕРИТОРИЈУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОСНИВАЈУ СЕ У СКЛАДУ СА УТВРЂЕНИМ ЈЕДИНСТВЕНИМ СИСТЕМОМ МРЕЖЕ УСТАНОВА.

ВЛАДА МОЖЕ ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОСНОВАТИ УСТАНОВУ ЗАШТИТЕ ЗА ТЕРИТОРИЈУ ВИШЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

АКТОМ О ОСНИВАЊУ УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ ЗА ТЕРИТОРИЈУ ВИШЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОСИМ ОПШТИХ ОДРЕДАБА ПРЕДВИЂЕНИХ ЗАКОНОМ, УРЕЂУЈЕ СЕ ПОСЕБНО:

- 1) ТЕРИТОРИЈА ЗА КОЈУ УСТАНОВЕ ОБАВЉАЈУ ПОСЛОВЕ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 2) ОБАВЕЗЕ ОРГАНА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ЗА ЧИЈУ ТЕРИТОРИЈУ СЕ ОСНИВА УСТАНОВА ЗАШТИТЕ;
- 3) НАЧИН ФИНАНСИРАЊА ТЕКУЋИХ РАСХОДА И ИЗДАТАКА;
- 4) НАЧИН ФИНАНСИРАЊА ПРОГРАМА И ПОСЛОВА ЗАШТИТЕ КОЈЕ УСТАНОВЕ ОБАВЉАЈУ НА ТЕРИТОРИЈИ ЗА КОЈУ СУ ОСНОВАНЕ.

ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ НА ЧИЈИМ ТЕРИТОРИЈАМА УСТАНОВА ЗАШТИТЕ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ЗАШТИТЕ, МЕЂУСОБНО ЗАКЉУЧУЈУ УГОВОР О ФИНАНСИРАЊУ ТЕКУЋИХ РАСХОДА И ИЗДАТАКА И ПРОГРАМА И ПОСЛОВА ЗАШТИТЕ.

ОСНИВАЧКА ПРАВА НАД УСТАНОВАМА ЗАШТИТЕ КОЈЕ СУ ОСНОВАНЕ ЗА ТЕРИТОРИЈУ ВИШЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ВЛАДА МОЖЕ ПРЕНЕТИ НА ЈЕДИНИЦУ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ АКО СУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ИЗ ЧЛАНА 27. СТАВ 1. ЗАКОНА.

ЈЕДИНСТВЕНИ СИСТЕМ МРЕЖЕ УСТАНОВА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

ЧЛАН 25А.

ОБАВЕЗА УСТАНОВА КУЛТУРЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ЈЕ ДА СВОЈИМ РАДОМ ДОПРИНЕСУ ОЧУВАЊУ, ИСТРАЖИВАЊУ, ПРОУЧАВАЊУ, ПРЕДСТАВЉАЊУ, ПРИКУПЉАЊУ И ПОДСТИЦАЊУ ДОМАЋЕГ КУЛТУРНОГ И УМЕТНИЧКОГ НАСЛЕЂА КАО И ДОМАЋЕГ КУЛТУРНОГ И УМЕТНИЧКОГ САВРЕМЕНОГ СТВАРАЛАШТВА.

Именовање директора установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе

Оснивачки акт

Члан 26.

Оснивач доноси акт о оснивању установе.

Акт о оснивању установе садржи, нарочито:

- 1) назив оснивача;
- 2) назив и седиште установе;
- 3) делатност установе;
- 4) средства за оснивање и почетак рада установе и начин обезбеђивања средстава;

- 5) права и обавезе и одговорности оснивача у погледу обављања делатности установе;
- 6) органе установе у оснивању и њихова овлашћења;
- 7) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ И МАТИЧНИ БРОЈ ЛИЦА лице које ће, до именовања директора установе обављати његове послове и вршити његова овлашћења;
- 8) начин именовања директора, односно управника и органа управљања;
- 9) рок за доношење статута.

Евиденција установа основаних средствима у јавној својини

Члан 32.

Министарство води централну евиденцију установа основаних средствима у јавној својини са седиштем на територији Републике Србије.

Надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе дужан је да податке о установама које је основала аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, достави Министарству, у року од 30 дана од дана оснивања.

Садржину и начин вођења централне евиденције из става 1. овог члана, прописује министар.

Надлежни орган аутономне покрајине води евиденцију установа основаних средствима у јавној својини са седиштем на територији аутономне покрајине, као поверен посао.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ИЗ ЦЕНТРАЛНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. СУ: ИМЕ И МАТИЧНИ БРОЈ ДИРЕКТОРА УСТАНОВЕ И ДАТУМ ЊЕГОВОГ ИМЕНОВАЊА И ИМЕ И МАТИЧНИ БРОЈ ЗАСТУПНИКА И ГРАНИЦЕ ЊЕГОВОГ ОВЛАШЋЕЊА.

Именовање директора установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе

Члан 35.

~~Директор установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина односно јединица локалне самоуправе, именује се на основу претходно спроведеног јавног конкурса, на период од четири године и може бити поново изабран.~~

~~Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује и спроводи управни одбор установе.~~

~~Јавни конкурс из става 1. овог члана расписује се 60 дана пре истека мандата директора.~~

~~Управни одбор установе дужан је да у року од 30 дана од дана завршетка јавног конкурса изврши избор кандидата, и предлог достави оснивачу.~~

~~Када је оснивач Република Србија, предлог из става 4. овог члана доставља се Министарству.~~

~~Оснивач именује директора установе на основу предлога управног одбора установе.~~

~~У случају установе за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, национални савет националне мањине даје мишљење у поступку именовања директора.~~

~~Ако оснивач није прихватио предлог управног одбора сматра се да јавни конкурс није успео.~~

~~Ако Министарство, у случају из става 5. овог члана не прихвати предлог управног одбора и не достави га Влади на одлучивање, дужно је да о разлозима за то обавести Владу.~~

~~У случају преношења оснивачких права на национални савет националне мањине у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права утврђује се начин учешћа националног савета у поступку именовања директора.~~

ДИРЕКТОР УСТАНОВЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ОДНОСНО ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ИМЕНУЈЕ СЕ НА ОСНОВУ ПРЕТХОДНО СПРОВЕДЕНОГ ЈАВНОГ КОНКУРСА, НА ПЕРИОД ОД ЧЕТИРИ ГОДИНЕ И МОЖЕ БИТИ ПОНОВО ИМЕНОВАН.

ЈАВНИ КОНКУРС ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАСПИСУЈЕ И СПРОВОДИ УПРАВНИ ОДБОР УСТАНОВЕ.

ЈАВНИ КОНКУРС ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАСПИСУЈЕ СЕ 60 ДАНА ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА ДИРЕКТОРА.

ЈАВНИ КОНКУРС ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ НА САЈТУ НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ И У НАЈМАЊЕ ЈЕДНИМ ДНЕВНИМ НОВИНАМА КОЈЕ СЕ ДИСТРИБУИРАЈУ НА ЦЕЛОЈ ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ.

РОК ЗА ПОДНОШЕЊЕ ПРИЈАВА НА ЈАВНИ КОНКУРС НЕ МОЖЕ БИТИ КРАЋИ ОД ОСАМ НИ ДУЖИ ОД ПЕТНАЕСТ ДАНА ОД ДАНА ОГЛАШАВАЊА ЈАВНОГ КОНКУРСА. НЕБЛАГОВРЕМЕНЕ, НЕДОПУШТЕНЕ, НЕРАЗУМЉИВЕ ИЛИ НЕПОТПУНЕ ПРИЈАВЕ И ПРИЈАВЕ УЗ КОЈЕ НИСУ ПРИЛОЖЕНИ СВИ ПОТРЕБНИ ДОКАЗИ, УПРАВНИ ОДБОР ОДБАЦУЈЕ ЗАКЉУЧКОМ ПРОТИВ КОГА СЕ МОЖЕ ИЗЈАВИТИ ПОСЕБНА ЖАЛБА ОСНИВАЧУ У РОКУ ОД ТРИ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ЗАКЉУЧКА. КАДА ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ЖАЛБА СЕ ДОСТАВЉА МИНИСТАРСТВУ.

ЖАЛБА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ЗАДРЖАВА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКЉУЧКА.

УПРАВНИ ОДБОР УСТАНОВЕ ОБАВЉА РАЗГОВОР СА КАНДИДАТИМА КОЈИ ИСПУЊАВАЈУ УСЛОВЕ ИЗ КОНКУРСА И У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ЗАВРШЕТКА ЈАВНОГ КОНКУРСА ДОСТАВЉА ОСНИВАЧУ ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ ЛИСТЕ КАНДИДАТА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЛИСТА). ЛИСТА САДРЖИ МИШЉЕЊЕ УПРАВНОГ ОДБОРА О СТРУЧНИМ И ОРГАНИЗАЦИОНИМ СПОСОБНОСТИМА СВАКОГ КАНДИДАТА И ЗАПИСНИК О ОБАВЉЕНОМ РАЗГОВОРУ.

ОСНИВАЧ ИМЕНУЈЕ ДИРЕКТОРА УСТАНОВЕ СА ЛИСТЕ.

КАДА ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ЛИСТА СЕ ДОСТАВЉА МИНИСТАРСТВУ. МИНИСТАРСТВО ПРЕДЛАЖЕ ВЛАДИ КАНДИДАТА ЗА ДИРЕКТОРА СА ЛИСТЕ.

АКО МИНИСТАРСТВО НЕ ПРИХВАТИ ПРЕДЛОГЕ СА ЛИСТЕ ДУЖНО ЈЕ ДА О РАЗЛОЗИМА ЗА ТО ОБАВЕСТИ ВЛАДУ.

ЈАВНИ КОНКУРС НИЈЕ УСПЕО АКО УПРАВНИ ОДБОР УТВРДИ ДА НЕМА КАНДИДАТА КОЈИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ДА УЋЕ У ИЗБОРНИ ПОСТУПАК О ЧЕМУ ЈЕ ДУЖАН ДА ОБАВЕСТИ ОСНИВАЧА, ОДНОСНО УКОЛИКО ОСНИВАЧ НЕ ИМЕНУЈЕ ДИРЕКТОРА УСТАНОВЕ СА ЛИСТЕ.

У СЛУЧАЈУ УСТАНОВЕ ЗА КОЈУ СЕ ИЗМЕНОМ ОСНИВАЧКОГ АКТА УТВРДИ ДА ЈЕ ОД ПОСЕБНОГ ЗНАЧАЈА ЗА ОЧУВАЊЕ, УНАПРЕЂЕЊЕ И РАЗВОЈ КУЛТУРНЕ ПОСЕБНОСТИ И ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНОГ ИДЕНТИТЕТА НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ, НАЦИОНАЛНИ САВЕТ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ У ПОСТУПКУ ИМЕНОВАЊА ДИРЕКТОРА.

У СЛУЧАЈУ ПРЕНОШЕЊА ОСНИВАЧКИХ ПРАВА НА НАЦИОНАЛНИ САВЕТ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 24. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, АКТОМ О ПРЕНОШЕЊУ ОСНИВАЧКИХ ПРАВА УТВРЂУЈЕ СЕ НАЧИН УЧЕШЋА НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА У ПОСТУПКУ ИМЕНОВАЊА ДИРЕКТОРА.

Члан 36.

КАНДИДАТИ ЗА ДИРЕКТОРЕ УСТАНОВА МОРАЈУ ИМАТИ ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И НАЈМАЊЕ ПЕТ ГОДИНЕ РАДНОГ ИСКУСТВА У СТРУЦИ. ОСТАЛИ УСЛОВИ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА ЗА ДИРЕКТОРА УСТАНОВЕ УТВРЂУЈУ СЕ СТАТУТОМ УСТАНОВЕ

Кандидат за директора дужан је да предложи програм рада и развоја установе, као саставни део конкурсне документације.

Вршилац дужности директора

Члан 37.

Оснивач може именовати вршиоца дужности директора установе, без претходно спроведеног јавног конкурса, у случају када директору, престане дужност пре истека мандата, односно када јавни конкурс за директора није успео.

Вршилац дужности директора може обављати ту функцију најдуже једну годину.

ВРШИЛАЦ ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА МОРА ДА ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА ЗА ДИРЕКТОРА ИЗ ЧЛАНА 36. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА.

ВРШИЛАЦ ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ИМА СВА ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОВЛАШЋЕЊЕ ДИРЕКТОРА.

Члан 42.

Ако је оснивач установе Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, највише једна трећина чланова управног одбора именује се из реда запослених у установи, на предлог репрезентативног синдиката установе, а уколико не постоји репрезентативни синдикат, на предлог већине запослених.

~~Најмање једна половина~~ НАЈМАЊЕ ЈЕДАН ОД чланова управног одбора из реда запослених мора да буде из реда носилаца основне, тј. програмске делатности.

У управни одбор установе која се оснива у складу са чланом 24. став 1. овог закона, односно за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, најмање један члан управног одбора именује се на предлог одговарајућег националног савета националне мањине. Када више националних савета националних мањина даје предлог за члана управног одбора, предлог заједнички подносе сви заинтересовани национални савети националних мањина.

У случају преношења оснивачких права на национални савет у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права се утврђује начин именовања чланова управног одбора.

Састав управног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 30% представника мање заступљеног пола.

Чланови управног одбора установе из става 1. овог члана именују се на период од четири године и могу бити именовани највише два пута.

Влада именује председника и чланове управног одбора установе чији је оснивач Република Србија.

У СЛУЧАЈУ СПРЕЧЕНОСТИ ПРЕДСЕДНИКА УПРАВНОГ ОДБОРА, СЕДНИЦУ УПРАВНОГ ОДБОРА МОЖЕ ЗАКАЗАТИ И ЊОЈ ПРЕСЕДАВАТИ, НАЈСТАРИЈИ ЧЛАН УПРАВНОГ ОДБОРА.

Председнику и члановима управног одбора може припадати накнада за рад, под условима и према мерилима утврђеним актом оснивача.

ПРЕСТАНАК ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА

ЧЛАН 44А.

ДУЖНОСТ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА УСТАНОВЕ ПРЕСТАЈЕ ИСТЕКООМ МАНДАТА И РАЗРЕШЕЊЕМ.

ОСНИВАЧ УСТАНОВЕ РАЗРЕШИЋЕ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА:

- 1) НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;
- 2) АКО ОБАВЉА ДУЖНОСТ СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ЗАКОНА;
- 3) АКО ЈЕ ПРОТИВ ЊЕГА ПОКРЕНУТ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ЗА ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА, ОДНОСНО АКО ЈЕ ПРАВНОСНАЖНОМ СУДСКОМ ОДЛУКОМ ОСУЂЕН ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА УСТАНОВЕ;
- 4) АКО ЈЕ ТО ПОТРЕБНО У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА НАСТУПАЊА ШТЕТНИХ ПОСЛЕДИЦА ПО УСТАНОВУ, КАО И СПРЕЧАВАЊА ОТЕЖАНОГ ФУНКЦИОНИСАЊА УСТАНОВЕ;
- 5) ИЗ ДРУГИХ РАЗЛОГА УТВРЂЕНИХ ЗАКОНОМ ИЛИ СТАТУТОМ УСТАНОВЕ.

Члан 46.

Ако је оснивач установе Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, највише једна трећина чланова надзорног одбора именује се из реда запослених у установи, на предлог репрезентативног синдиката установе, а уколико не постоји репрезентативни синдикат, на предлог већине запослених.

У надзорни одбор установе која се оснива у складу са чланом 24. став 1. овог закона, односно за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, најмање један члан надзорног одбора именује се на предлог одговарајућег националног савета националне мањине. Када више националних савета националних мањина даје предлог за члана надзорног одбора, предлог заједнички подносе сви заинтересовани национални савети националних мањина.

У случају преношења оснивачких права на национални савет националне мањине у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права утврђује се начин именовања чланова надзорног одбора.

Састав надзорног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 30% представника мање заступљеног пола.

Чланови надзорног одбора установе из става 1. овог члана именују се на период од четири године и могу бити именовани највише два пута.

Влада именује председника и чланове надзорног одбора установе чији је оснивач Република Србија.

За члана надзорног одбора не може бити именовано лице које је члан управног одбора установе.

У СЛУЧАЈУ СПРЕЧЕНОСТИ ПРЕДСЕДНИКА НАДЗОРНОГ ОДБОРА, СЕДНИЦУ НАДЗОРНОГ ОДБОРА МОЖЕ ЗАКАЗАТИ И ЊОЈ ПРЕСЕДАВАТИ, НАЈСТАРИЈИ ЧЛАН НАДЗОРНОГ ОДБОРА.

Председнику и члановима надзорног одбора може припадати накнада за рад, под условима и према мерилима утврђеним актом оснивача.

ПРЕСТАНАК ДУЖНОСТИ ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА

ЧЛАН 48А.

ДУЖНОСТ ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА УСТАНОВЕ ПРЕСТАЈЕ ИСТЕКМ МАНДАТА И РАЗРЕШЕЊЕМ.

ОСНИВАЧ УСТАНОВЕ РАЗРЕШИЋЕ ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА:

- 1) НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;
- 2) АКО ОБАВЉА ДУЖНОСТ СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ЗАКОНА;
- 3) АКО ЈЕ ПРОТИВ ЊЕГА ПОКРЕНУТ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ЗА ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДУЖНОСТИ ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА, ОДНОСНО АКО ЈЕ ПРАВНОСНАЖНОМ СУДСКОМ ОДЛУКОМ ОСУЂЕН ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДУЖНОСТИ ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА УСТАНОВЕ;
- 4) АКО ЈЕ ТО ПОТРЕБНО У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА НАСТУПАЊА ШТЕТНИХ ПОСЛЕДИЦА ПО УСТАНОВУ, КАО И СПРЕЧАВАЊА ОТЕЖАНОГ ФУНКЦИОНИСАЊА УСТАНОВЕ;
- 5) ИЗ ДРУГИХ РАЗЛОГА УТВРЂЕНИХ ЗАКОНОМ ИЛИ СТАТУТОМ УСТАНОВЕ.

Уметнички, програмски, односно стручни савет

Члан 49.

У установи се ~~може образовати~~ ОБРАЗУЈЕ уметнички, програмски, односно стручни савет.

Уметнички, програмски, односно стручни савет разматра питања из уметничке, програмске, односно стручне делатности установе и директору, односно уметничком или програмском директору, даје мишљења и предлоге везане за уметнички, програмски и стручни рад установе.

У САСТАВ УМЕТНИЧКОГ, ПРОГРАМСКОГ, ОДНОСНО СТРУЧНОГ САВЕТА БИРАЈУ СЕ ЛИЦА ОД ВИСОКОГ УМЕТНИЧКОГ И СТРУЧНОГ ИНТЕГРИТЕТА И АУТОРИТЕТА.

Састав, надлежност и начин рада уметничког, програмског и стручног савета, ближе се уређују статутом установе.

Уговор о раду на уметничким, програмским или стручним пословима

Члан 50.

~~Лице које обавља уметничке, програмске или стручне послове у установи, заснива радни однос уговором о раду на период до три године, са могућношћу поновног закључивања.~~

~~Радни однос лице из става 1. овог члана може засновати само ако је таква могућност предвиђена актом о организацији и систематизацији послова установе.~~

~~Лицу са којим је заснован радни однос у смислу става 1. овог члана, а које је за време трајања уговора о раду отпочело са коришћењем права на породилско одсуство и одсуство са рада ради неге детета, уговор о раду предужава се до истека периода коришћења права породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета, у складу са законом.~~

~~Запослени на уметничким, програмским или стручним пословима који су навршили више од 20 година укупног стажа осигурања (мушкарци), односно више од 17 и по година стажа (жене) укључујући и стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, могу засновати радни однос на неодређено време.~~

~~Послови и посебни услови за избор и рад лица која обављају уметничке, програмске или стручне послове (реизбор, аудиција за уметничке послове, рецензија за стручне послове, континуирани допринос у обављању уметничких или програмских стручних послова и др.) утврђују се актом о организацији и систематизацији послова установе.~~

~~Министар утврђује листу уметничких, програмских или стручних послова у установама чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, на којима се радни однос може засновати у складу са ставом 1. овог члана.~~

1.2. Установе културе од националног значаја**Појам****Члан 52.**

~~Установа културе од националног значаја јесте установа која има националну и репрезентативну улогу у откривању, стварању, истраживању, проучавању, представљању, ширењу и очувању националних културних вредности.~~

~~Статус установе културе од националног значаја стиче се актом Владе, на предлог Министарства, уз претходно прибављање мишљење Савета.~~

~~Статус установе културе од националног значаја стечен на основу акта из става 2. овог члана може се одузети у поступку и на начин на који је стечен.~~

~~Влада ближе уређује услове, критеријуме и начин стицања, односно одузимања статуса установе културе од националног значаја.~~

Члан 53.

~~Установа која је, у складу са овим законом, стекла статус установе културе од националног значаја, уз назив установе уноси и ознаку: «Установа културе од националног значаја».~~

Финансирање

~~Члан 54.~~

~~Установе културе од националног значаја чији је оснивач Република Србија приоритетно се финансирају из буџета Републике Србије.~~

~~Остале установе културе од националног значаја имају право на приоритетно финансирање програма и пројеката који се финансирају, односно суфинансирају из буџета Републике Србије на основу спроведеног јавног конкурса.~~

ЧЛАН 55А

РЕПРЕЗЕНТАТИВНА УМЕТНИЧКА УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ, МОГУ СЕ УТВРДИТИ ЗА СЛЕДЕЋА ПОДРУЧЈА КУЛТУРЕ:

- 1) КЊИЖЕВНО СТВАРАЛАШТВО;
- 2) КЊИЖЕВНО ПРЕВОДИЛАШТВО;
- 3) МУЗИЧКО СТВАРАЛАШТВО;
- 4) МУЗИЧКА ИНТЕРПРЕТАЦИЈА;
- 5) ЛИКОВНА УМЕТНОСТ;
- 6) ПРИМЕЊЕНА И ВИЗУЕЛНА УМЕТНОСТ, ДИЗАЈН И УМЕТНИЧКА ФОТОГРАФИЈА;
- 7) ФИЛМСКА УМЕТНОСТ И АУДИО ВИЗУЕЛНО СТВАРАЛАШТВО;
- 8) ПОЗОРИШНА УМЕТНОСТ-СЦЕНСКО СТВАРАЛАШТВО И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА;
- 9) ОПЕРА, МУЗИЧКО СЦЕНСКО СТВАРАЛАШТВО И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА;
- 10) УМЕТНИЧКА ИГРА (КЛАСИЧАН БАЛЕТ, НАРОДНА ИГРА И САВРЕМЕНА ИГРА);
- 11) ДИГИТАЛНО СТВАРАЛАШТВО И МУЛТИМЕДИЈА;
- 12) АРХИТЕКТУРА;
- 13) ПРЕВОЂЕЊЕ СТРУЧНИХ И НАУЧНИХ ТЕКСТОВА;
- 14) ИЗВОЂЕЊЕ МУЗИЧКИХ, ГОВОРНИХ, АРТИСТИЧКИХ И СЦЕНСКИХ КУЛТУРНИХ ПРОГРАМА.

ЧЛАН 55Б

РЕПРЕЗЕНТАТИВНА УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ, МОГУ СЕ УТВРДИТИ ЗА СЛЕДЕЋА ПОДРУЧЈА КУЛТУРЕ:

- 1) ИСТРАЖИВАЊЕ, ЗАШТИТА, КОРИШЋЕЊЕ, ПРИКУПЉАЊЕ И ПРЕДСТАВЉАЊЕ НЕПОКРЕТНОГ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 2) ИСТРАЖИВАЊЕ, ЗАШТИТА, КОРИШЋЕЊЕ, ПРИКУПЉАЊЕ И ПРЕДСТАВЉАЊЕ ПОКРЕТНОГ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 3) ИСТРАЖИВАЊЕ, ЗАШТИТА, КОРИШЋЕЊЕ, ПРИКУПЉАЊЕ И ПРЕДСТАВЉАЊЕ НЕМАТЕРИЈАЛНОГ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА;
- 4) ФИЛМСКЕ И ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ ДЕЛАТНОСТИ;
- 5) НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКА И ЕДУКАТИВНА ДЕЛАТНОСТ У КУЛТУРИ;

- 6) БИБЛИОТЕЧКО-ИНФОРМАЦИОНА ДЕЛАТНОСТ;
- 7) ИЗДАВАШТВО;
- 8) МЕНАѢМЕНТ У КУЛТУРИ;
- 9) ПРОДУКЦИЈА КУЛТУРНИХ ПРОГРАМА И ДЕЛА;
- 10) СТРУЧНА САРАДЊА У УМЕТНИЧКИМ ДЕЛАТНОСТИМА И ДЕЛАТНОСТИМА У ОБЛАСТИ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА.

Репрезентативна удружења у култури

Члан 56.

~~Уколико у једној културној делатности постоји више регистрованих удружења, статус репрезентативног удружења у култури за територију Републике Србије (у даљем тексту: репрезентативно удружење у култури), на предлог Комисије за утврђивање репрезентативности удружења у култури, решењем утврђује министар.~~

~~У једној културној делатности статус репрезентативности удружења у култури могу имати највише два удружења.~~

~~Регистар репрезентативних удружења у култури води Министарство.~~

~~Састав и начин рада комисије из става 1. овог члана као и ближе услове и начин утврђивања и престанка статуса репрезентативног удружења у култури, прописује министар.~~

~~Решење из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије."~~

~~УКОЛИКО У ЈЕДНОМ ПОДРУЧЈУ КУЛТУРЕ НАВЕДЕНОМ У ЧЛАНУ 55А И 55Б ОВОГ ЗАКОНА ПОСТОЈИ ВИШЕ РЕГИСТРОВАНИХ УДРУЖЕЊА, СТАТУС РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ ЗА ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: РЕПРЕЗЕНТАТИВНО УДРУЖЕЊЕ У КУЛТУРИ), НА ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТИ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ, ЗА НАЈВИШЕ ДВА УДРУЖЕЊА РЕШЕЊЕМ УТВРЂУЈЕ МИНИСТАР.~~

~~ЈЕДНО РЕПРЕЗЕНТАТИВНО УДРУЖЕЊЕ МОЖЕ ИМАТИ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТ ЗА ВИШЕ ПОДРУЧЈА КУЛТУРЕ АКО ЗА ТО ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ У АКТУ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.~~

~~РЕГИСТАР РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ ВОДИ МИНИСТАРСТВО.~~

~~САСТАВ И НАЧИН РАДА КОМИСИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КАО И БЛИЖЕ УСЛОВЕ И НАЧИН УТВРЂИВАЊА И ПРЕСТАНКА СТАТУСА РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.~~

~~РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ."~~

Члан 57.

~~Удружење у култури које је стекло статус репрезентативног удружења у култури може тај статус изгубити ако престане да испуњава услове потребне за стицање репрезентативности утврђене прописом из члана 56. став 4. овог закона, као и ако послове поверене овим законом не обавља или их обавља супротно закону.~~

~~УДРУЖЕЊЕ У КУЛТУРИ КОЈЕ ЈЕ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СТЕКЛО СТАТУС РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ, У НАЗИВ~~

УДРУЖЕЊА УНОСИ И ОЗНАКУ: „РЕПРЕЗЕНТАТИВНО УДРУЖЕЊЕ У КУЛТУРИ”.

УДРУЖЕЊЕ У КУЛТУРИ КОЈЕ ЈЕ СТЕКЛО СТАТУС РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ МОЖЕ ТАЈ СТАТУС ИЗГУБИТИ НА НАЧИН НА КОЈИ ЈЕ СТЕЧЕН РЕШЕЊЕМ МИНИСТРА, АКО ПРЕСТАНЕ ДА ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ПОТРЕБНЕ ЗА СТИЦАЊЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТИ УТВРЂЕНЕ ПРОПИСОМ ИЗ ЧЛАНА 56. СТАВ 4. ОВОГ ЗАКОНА, КАО И АКО ПОСЛОВЕ ПОВЕРЕНЕ ОВИМ ЗАКОНОМ НЕ ОБАВЉА ИЛИ ИХ ОБАВЉА СУПРОТНО ЗАКОНУ.

Појам самосталног уметника

Члан 58.

Уметник у смислу овог закона, јесте физичко лице које ствара ауторска дела из области уметничке делатности или изводи уметничка и ауторска дела из области уметничке делатности дефинисане чланом ~~8. став 1. тач. 3-8.~~ 55А. овог закона.

Самостални уметник јесте физичко лице које самостално, у виду занимања, обавља уметничку делатност и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља уметничку ~~ИЛИ ДРУГУ~~ делатност у области културе.

У обављању делатности лице из става 2. овог члана, уз лично име, може да користи ознаку "самостални уметник".

Појам самосталног стручњака у култури

Члан 59.

~~Самостални стручњак у култури јесте физичко лице које самостално, у виду занимања, обавља и научноистраживачке, теоријско-критичке, едукативне, продуцентске, организаторске, менаџерске и друге стручне послове у области културних делатности, и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе.~~

САМОСТАЛНИ СТРУЧЊАК У КУЛТУРИ ЈЕСТЕ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ САМОСТАЛНО У ВИДУ ЗАНИМАЊА, ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ИЗ ЧЛАНА 55Б ОВОГ ЗАКОНА И КОМЕ ЈЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНО УДРУЖЕЊЕ У КУЛТУРИ УТВРДИЛО СТАТУС ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ.

У ОБАВЉАЊУ ДЕЛАТНОСТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, УЗ ЛИЧНО ИМЕ, МОЖЕ СЕ КОРИСТИТИ ОЗНАКА „САМОСТАЛНИ СТРУЧЊАК У КУЛТУРИ”.

Појам самосталног извођача културних програма и самосталног сарадника у култури

Члан 60.

Самостални извођач културних програма у музичким и сценским делатностима је физичко лице које самостално, у виду занимања обавља вокално и инструментално извођење културних програма, или на други начин изводи културни или артистички програм, и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе.

Самостални сарадник у култури јесте физичко лице које самостално, у виду занимања, обавља стручно-техничке послове у области културних делатности,

и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља ~~УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ~~ делатност у области културе.

**Услови за упис у евиденцију лица која самостално обављају
уметничку или другу делатност у области културе**

Члан 61.

Лице из чл. 58-60. овог закона стиче статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе уписом у евиденцију лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, ако испуњава следеће услове:

- 1) ако има пословну способност;
- 2) ако обавља делатност из члана 8. овог закона као једино или главно занимање, а није корисник пензије;
- 3) ако има дозволу (лиценцу) за обављање делатности, када је таква дозвола (лиценца) прописана;
- 4) ако му обављање делатности није забрањено правоснажном судском одлуком;
- 5) ако има пребивалиште у Републици Србији;
- ~~6) ако има образложену оцену о испуњености услова из члана 62. овог закона.~~

6) АКО ИМА РЕШЕЊЕ О УТВРЂИВАЊУ СТАТУСА ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ ИЗ ЧЛАНА 62. ОВОГ ЗАКОНА.

Захтев за утврђивање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе подноси се одговарајућем репрезентативном удружењу у култури.

Члан 62.

~~Репрезентативно удружење у култури, у поступку по захтеву за утврђивање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, даје образложену оцену о испуњености услова за утврђивање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, (у дањем тексту: образложена оцена) за уметнике, сараднике и стручњаке из своје области културне делатности који су том удружењу поднели захтев, без обзира на чланство у том удружењу.~~

~~Репрезентативна удружења из једне културне делатности образложену оцену из става 1. овог члана дају на основу утврђених и усаглашених мерила и критеријума.~~

~~Мерила и критеријуме на основу којих репрезентативно удружење у култури даје образложену оцену, као и поступак давања образложене оцене, на предлог репрезентативних удружења у култури, прописује министар.~~

ПО ЗАХТЕВИМА ЛИЦА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СТАТУСА ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, РЕПРЕЗЕНТАТИВНА УДРУЖЕЊА ДОНОСЕ РЕШЕЊА ЗА КУЛТУРНО ПОДРУЧЈЕ ЗА КОЈЕ СУ УПИСАНА У РЕГИСТАР РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ У СМИСЛУ ЧЛАНА 56. ОВОГ ЗАКОНА.

БЛИЖЕ УСЛОВЕ, МЕРИЛА И КРИТЕРИЈУМЕ, КАО И ПОСТУПАК ПО ЗАХТЕВИМА ЛИЦА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СТАТУСА ЛИЦА КОЈА САМОСТАЛНО

ОБАВЉАЈУ УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, КАО И ПОСТУПАК ПРОВЕРЕ ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ИЗ ЧЛАНА 61. ОВОГ ЗАКОНА ЗА ЛИЦА КОЈА СУ УПИСАНА У ЕВИДЕНЦИЈУ ЛИЦА КОЈА САМОСТАЛНО ОБАВЉАЈУ УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ ЗА ЧЕТВОРОГОДИШЊИ ПЕРИОД, ЗА СВЕ ОБЛАСТИ КУЛТУРНИХ ДЕЛАТНОСТИ НА ПРЕДЛОГ РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ УДРУЖЕЊА, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ УПИСАНО У ЕВИДЕНЦИЈУ ЛИЦА КОЈА САМОСТАЛНО ОБАВЉАЈУ УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОБАВЕЗЕ ДОКАЗИВАЊА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, КАДА НАПУНИ 30 ГОДИНА СТАЖА ОСИГУРАЊА (МУШКАРЦИ), ОДНОСНО 25 ГОДИНА СТАЖА ОСИГУРАЊА (ЖЕНЕ).

ЛИЧНИ ПОДАЦИ О ЛИЦИМА ИЗ СТАВА 2. СУ: ИМЕ И ПРЕЗИМЕ, ЈЕДИНСТВЕНИ МАТИЧНИ БРОЈ ГРАЂАНА, ПОЛ, ДАТУМ РОЂЕЊА, МЕСТО И ОПШТИНА РОЂЕЊА, АДРЕСА, МЕСТО И ОПШТИНА СТАНОВАЊА И КОНТАКТ ТЕЛЕФОН.

Члан 63.

Евиденцију лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе (у даљем тексту: евиденција), за сваку културну делатност, води одговарајуће репрезентативно удружење у култури.

Податке из евиденције репрезентативно удружење у култури доставља у виду обавештења надлежној организационој јединици Пореске управе, у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

Садржину и начин вођења евиденције прописује министар.

У ЕВИДЕНЦИЈУ ИЗ СТАВА 1. УПИСУЈЕ СЕ:

- 1) РЕДНИ БРОЈ УПИСА;
- 2) ПРЕЗИМЕ (ИМЕ ЈЕДНОГ РОДИТЕЉА) И ИМЕ ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ;
- 3) ДАТУМ И МЕСТО РОЂЕЊА, ОПШТИНА, ДРЖАВЉАНСТВО;
- 4) ПРЕБИВАЛИШТЕ, АДРЕСА И БРОЈ ТЕЛЕФОНА;
- 5) ДЕЛАТНОСТ ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ;
- 6) ДАТУМ ПОЧЕТКА САМОСТАЛНОГ ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ И БРОЈ АКТА О УТВРЂИВАЊУ СТАТУСА ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ;
- 7) ДАТУМ ПРЕСТАНКА ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ;
- 8) ПОДАЦИ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ПРОПИСАНИХ [ЗАКОНОМ](#), ЗА СТИЦАЊЕ СТАТУСА ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ИЛИ ДРУГУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ;
- 9) ПРОМЕНА ПОДАТАКА;
- 10) ДАТУМ УПИСА;
- 11) НАПОМЕНА.

Вршење поверених послова

Члан 67.

Послови утврђивања статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, послови издавања уверења и вођења евиденције, које репрезентативна удружења у култури обављају у складу са овим законом, врше се као поверени послови.

У поступцима у вези послова из става 1. овог члана, ако друкчије није прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

РЕПРЕЗЕНТАТИВНА УДРУЖЕЊА САЧИЊАВАЈУ ГОДИШЊИ ПРОГРАМ РАДА НА ОСНОВУ КОГА СЕ ВРШИ ФИНАНСИРАЊЕ ПОВЕРЕНИХ ПОСЛОВА, ВОДЕЋИ РАЧУНА О БРОЈУ ЛИЦА ЗА КОЈЕ СЕ ВОДИ ЕВИДЕНЦИЈА, ПОТРЕБНОМ БРОЈУ ИЗВРШИЛАЦА И ДРУГИМ МАТЕРИЈАЛНО-ТЕХНИЧКИМ И ТЕКУЋИМ РАСХОДИМА И ИЗДАЦИМА ЗА ВРШЕЊЕ ПОВЕРЕНИХ ПОСЛОВА.

САГЛАСНОСТ НА ГОДИШЊИ ПРОГРАМ РАДА РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ УДРУЖЕЊА ДАЈЕ МИНИСТАРСТВО.

МИНИСТАРСТВО ЗАКЉУЧУЈЕ СА РЕПРЕЗЕНТАТИВНИМ УДРУЖЕЊЕМ ГОДИШЊИ УГОВОР О ФИНАНСИРАЊУ ВРШЕЊА ПОВЕРЕНИХ ПОСЛОВА.

ИСПЛАТА СРЕДСТАВА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ВРШИ СЕ НА ОСНОВУ РЕШЕЊА О ПРЕНОСУ СРЕДСТАВА.

Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање

Члан 69

~~За лице које је стекло статус истакнутог уметника, односно истакнутог стручњака у култури у буџету Републике Србије обезбеђују се средства за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.~~

Члан 70.

УПЛАТА ДОПРИНОСА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ И ДОПРИНОСА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА КОЈЕ СЕ СРЕДСТВА ОБЕЗБЕЂУЈУ У БУЏЕТУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО БУЏЕТУ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ЗА ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ СТЕКЛО СТАТУС ЛИЦА КОЈЕ САМОСТАЛНО ОБАВЉА УМЕТНИЧКУ ДЕЛАТНОСТ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, ВРШИ СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ.

Ближе услове и начин стицања права на уплату доприноса из става 1. овог члана прописује надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе.

Члан 71.

Уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, из члана 70. за које се средства обезбеђују у ~~буџету Републике Србије~~, буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе, за лица из чл. 58-60. овог закона, врши се преко репрезентативног удружења у култури код кога је то лице уведено у евиденцију.

IV. ФИНАНСИРАЊЕ

Финансирање установа културе

Члан 74.

~~Културни програми установа~~ УСТАНОВЕ чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, финансирају се или суфинансирају из буџета оснивача и других извора предвиђених овим законом.

Висину средстава за финансирање, односно суфинансирање програма установа из става 1. овог члана утврђује оснивач, на основу стратешког плана и предложеног годишњег програма рада установе.

Предлог годишњег програма рада установа из става 1. овог члана садржи посебно исказана средства потребна за финансирање програмских активности, као и средства потребна за финансирање текућих расхода и издатака.

Установе културе из става 1. овог члана подносе оснивачу предлог годишњег програма рада најкасније до 4-20. јула текуће године, за наредну годину.

Установе чији је оснивач Република Србија предлог годишњег програма рада подносе Министарству.

Члан 75.

Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове културе утврђује који ће се културни програми, односно делови програма, ТЕКУЋИ РАСХОДИ И ИЗДАЦИ установа из члана 74. став 1. овог закона финансирати средствима буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Руководилац органа из става 1. овог члана, у складу с одредбама овог закона, одлучује о висини средстава за финансирање програма које установе културе из става 1. овог члана достављају као и предрачуна трошкова потребних за остваривање тих програма.

Министарство, орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе надлежан за послове културе закључује са установом из става 1. овог члана годишњи уговор о финансирању одобрених програма и делова програма.

Исплата средстава из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе врши се на основу решења о преносу средстава, а у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

УСТАНОВА ЈЕ ДУЖНА ДА НАМЕНСКИ КОРИСТИ ПРЕНЕТА ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ПОДНЕСЕ ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ КУЛТУРНИХ ПРОГРАМА И ПРОЈЕКТА У РОКУ ОД 30 ДАНА ПО ЗАВРШЕТКУ ПРОГРАМА, ОДНОСНО ПРОЈЕКТА ЗА КОЈИ СУ ДОДЕЉЕНА БУЏЕТСКА СРЕДСТВА СА ДОКАЗИМА О НАМЕНСКОМ КОРИШЋЕЊУ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА.

ИЗВЕШТАЈ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА САСТАВНИ ЈЕ ДЕО ДОКУМЕНТАЦИЈЕ КОЈОМ КОРИСНИЦИ ПРАВДАЈУ НАМЕНСКИ УТРОШЕНА СРЕДСТВА.

Финансирање и суфинансирање пројеката у култури

Члан 76.

~~Најмање једном годишње Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе расписује јавне конкурсе ради~~

~~прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури.~~

~~О избору пројеката по расписаном јавном конкурс у одлучује комисија коју образује орган који расписује конкурс.~~

~~Са изабраним подносиоцима пројеката закључују се уговори о њиховом финансирању, односно суфинансирању.~~

~~Министарство, орган аутономне покрајине и орган јединице локалне самоуправе могу закључивати уговоре о суфинансирању пројекта у култури и без јавног конкурса, ако се ради о изузетно значајном пројекту који није било могуће унапред планирати, с тим да се за те намене може ангажовати највише до 25% на годишњем нивоу од укупне масе одговарајућих буџетских средстава за текућу годину.~~

~~Министар ближе уређује начин, мерила и критеријуме за избор пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије. Надлежни орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе ближе уређује начин, мерила и критеријуме за избор пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе.~~

НАЈМАЊЕ ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ МИНИСТАРСТВО, ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ РАСПИСУЈУ ЈАВНЕ КОНКУРСЕ РАДИ ПРИКУПЉАЊА ПРЕДЛОГА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИЛИ СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У КУЛТУРИ, КАО И ПРОЈЕКТА УМЕТНИЧКИХ, ОДНОСНО СТРУЧНИХ И НАУЧНИХ ИСТРАЖИВАЊА У КУЛТУРИ.

ПРАВО УЧЕШЋА НА КОНКУРСУ ИМАЈУ УСТАНОВЕ, УМЕТНИЧКА И ДРУГА УДРУЖЕЊА РЕГИСТРОВАНА ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ КУЛТУРЕ, КАО И ДРУГИ СУБЈЕКТИ У КУЛТУРИ, ОСИМ УСТАНОВА КУЛТУРЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ СХОДНО ЧЛАНУ 74. ОВОГ ЗАКОНА, ТЕ НЕ МОГУ УЧЕСТВОВАТИ У КОНКУРСИМА КОЈЕ РАСПИСУЈУ ЊИХОВИ ОСНИВАЧИ.

ПРАВО УЧЕШЋА НА КОНКУРСИМА КОЈИ СУ НАМЕЊЕНИ ОЧУВАЊУ И ПРОМОЦИЈИ СРПСКЕ КУЛТУРЕ У ИНОСТРАНСТВУ ИМАЈУ УСТАНОВЕ, УДРУЖЕЊА И ДРУГИ СУБЈЕКТИ У КУЛТУРИ РЕГИСТРОВАНИ ЗА ОБАВЉАЊЕ КУЛТУРНИХ ДЕЛАТНОСТИ У ИНОСТРАНСТВУ.

О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА ПО РАСПИСАНОМ ЈАВНОМ КОНКУРСУ ОДЛУЧУЈЕ СТРУЧНА КОМИСИЈА КОЈУ ОБРАЗУЈЕ ОРГАН КОЈИ РАСПИСУЈЕ КОНКУРС.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА СЕ БИРАЈУ ИЗ РЕДА УГЛЕДНИХ И АФИРМИСАНИХ УМЕТНИКА И СТРУЧЊАКА У КУЛТУРИ ПОСЕБНО ЗА СВАКУ ОБЛАСТ КУЛТУРНЕ ДЕЛАТНОСТИ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ КОНКУРСА.

СРЕДСТВА ЗА РАД КОМИСИЈА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ОДНОСНО АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

ВИСИНУ НАКНАДЕ ЗА РАД ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА УТВРЂУЈЕ МИНИСТАР, ОДНОСНО НАДЛЕЖНИ ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У СКЛАДУ СА РАСПОЛОЖИВИМ СРЕДСТВИМА У БУЏЕТУ.

СА ИЗАБРАНИМ ПОДНОСИОЦИМА ПРОЈЕКТА ЗАКЉУЧУЈУ СЕ УГОВОРИ О ЊИХОВОМ ФИНАНСИРАЊУ, ОДНОСНО СУФИНАНСИРАЊУ.

ИСПЛАТА СРЕДСТАВА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, БУЏЕТА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО БУЏЕТА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ВРШИ СЕ НА ОСНОВУ РЕШЕЊА О ПРЕНОСУ СРЕДСТАВА.

МИНИСТАРСТВО, ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ МОГУ ЗАКЉУЧИВАТИ УГОВОРЕ О СУФИНАНСИРАЊУ ПРОЈЕКТА У КУЛТУРИ И БЕЗ ЈАВНОГ КОНКУРСА, АКО СЕ РАДИ О ИЗУЗЕТНО ЗНАЧАЈНОМ ПРОЈЕКТУ КОЈИ НИЈЕ БИЛО МОГУЋЕ УНАПРЕД ПЛАНИРАТИ И УКОЛИКО ТАЈ ПРОЈЕКАТ ИСПУЊАВА НАЈМАЊЕ ТРИ КРИТЕРИЈУМА УТВРЂЕНИХ АКТОМ ИЗ СТАВА 12. ОВОГ ЧЛАНА, С ТИМ ДА СЕ ЗА ТЕ НАМЕНЕ МОЖЕ АНГАЖОВАТИ НАЈВИШЕ ДО 25% НА ГОДИШЊЕМ НИВОУ ОД УКУПНЕ МАСЕ ОДОБРЕНИХ БУЏЕТСКИХ СРЕДСТАВА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗА ТЕКУЋУ ГОДИНУ.

СРЕДСТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ПЛАЋАЊА ПАРТИЦИПАЦИЈЕ ЗА МЕЂУНАРОДНЕ ФОНДОВЕ, ПРОГРАМЕ И ПРОЈЕКТЕ КОЈИ СУ У СКЛАДУ СА ПОТПИСАНИМ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРИМА, СУФИНАНСИРАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ ПРОГРАМА И ПРОЈЕКТА КОЈИ СЕ СПРОВОДЕ У САРАДЊИ СА

МЕЂУНАРОДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА, СУФИНАНСИРАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА КОЈИ ПРОИСТИЧУ ИЗ ПОТПИСАНИХ ИЛИ ПОТВРЂЕНИХ МЕЂУНАРОДНИХ БИЛАТЕРАЛНИХ СПОРАЗУМА, ПРОГРАМА, ПРОТОКОЛА И МЕМОРАНДУМА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОБАВЕЗА, ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

БЛИЖА МЕРИЛА, КРИТЕРИЈУМЕ И НАЧИН ИЗБОРА ПРОЈЕКТА У КУЛТУРИ КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ И СУФИНАНСИРАЈУ ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ УТВРЂУЈЕ ВЛАДА.

Извештај

Члан 78.

Установе културе и други субјекти у култури који се финансирају или суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, дужни су да, у року од 30 дана по завршетку програма односно пројекта за који су додељена буџетска средства, поднесу извештај о реализацији тих културних програма и пројекта и доставе доказе о наменском коришћењу финансијских средстава органу који је одобрио средства за финансирање њихових програма и пројекта.

УСТАНОВА ЈЕ ДУЖНА ДА НАЈКАСНИЈЕ ДО 15. МАРТА ТЕКУЋЕ ГОДИНЕ, ПОДНЕСЕ ИЗВЕШТАЈ О РАДУ И ИЗВЕШТАЈ О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ ЗА ПРЕТХОДНУ ГОДИНУ.

ЧЛАН 85А.

ДАНОМ ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА, ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ УРЕДБА О БЛИЖИМ УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДОДЕЛЕ ПРИЗНАЊА ЗА ВРХУНСКИ ДОПРИНОС НАЦИОНАЛНОЈ КУЛТУРИ, ОДНОСНО КУЛТУРИ НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 36/10).

СВА ЛИЦА КОЈА СУ СТЕКЛА ПРАВО НА ДОДЕЛУ ПРИЗНАЊА ЗА ВРХУНСКИ ДОПРИНОС НАЦИОНАЛНОЈ КУЛТУРИ, ОДНОСНО КУЛТУРИ

НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА У ВИДУ ДОЖИВОТНОГ МЕСЕЧНОГ НОВЧАНОГ ПРИМАЊА ДО ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА, ЗАДРЖАВАЈУ ТО ПРАВО.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА
ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама закона о култури

Draft Law on Amendments of the Law on Culture

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа,

- Наслов VIII, члан 103 Културна сарадња ССП

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,

- Општи рок – члан 72. ССП

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

- Испуњава у потпуности

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

- нема

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

- Уговор о функционисању ЕУ, Наслов XIII Култура, члан 167.,

- Потпуно усклађен

- Повеља ЕУ о основним правима, Поглавље II Слободе, члан 13. и Поглавље III Једнакост, члан 22.

- Потпуно усклађен

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

- нема

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

- нема

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

- нема релевантних секундарних извора права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

Чланом 167. став 5. алинеја 1. Уговора о функционисању Европске уније утврђено је да би се допринело остварењу циљева из овог члана Европски парламент и Савет, у складу да редовним поступком и након саветовања са Комитетом региона, утврђују подстицајне мере, при чему је искључено свако усклађивање закона и других прописа држава чланица.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

- Да

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Да

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

- Не